

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_192359

UNIVERSAL
LIBRARY

श्री राम समर्थ.

श्री संतसंघ पुस्तकमाला.

भाग पहिला.

(पुस्तकमाला नंबर दोन.)

हे पुस्तक

मुंबई येथील

राम सेवक चित्रालयांतून

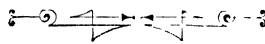
संपादक

कृष्ण जगन्नाथ थळी

यांनीं

छा० प्रसिद्ध केलें.

आवृत्ति पहिली.

शके १८३४ पारधावीनाम संवत्सर कार्तिक शु० १५ इसवी सन १९१२

किंमत दीड रुपया.

हे पुस्तक-पृष्ठे. ९-५९ पर्यंत "लक्ष्मी आर्ट प्रिंटिंग वर्क्स" भायखळा येथे
जी. के. देव्हारे यांनी व पृष्ठे. १-८, ६०-८६ "निर्णयसागर छापखाना"
कोलभाट लेन येथे आर. वाय. शेडगे यांनी छापिले.

श्रीमंत महाराज सयाजीराव गायकवाड,
सेना खासखेल समशेखहादुर.

जी. सी. एस. आय.

बडोदे.

श्रीराम समर्थ
श्रीमन्नृपति श्रीसयाजीराव महाराज गायकवाड
यांसी प्रेमपूर्वक
ग्रंथार्पणपत्रिका.

ओव्या

श्रीसंतसंघपुस्तकमालाकृती ।
अर्पण तुह्नां श्रीसयाजी नृपती ॥
ती घेऊनी भूपाला सुंदर हातीं ।
प्रेमें अवलोकन करावी ॥ १ ॥
श्री संतसंघपुस्तकावलोकन ।
करितां होवो मन समाधान ॥
भूमातेवरील संत सज्जन ।
दर्शित होवो तुह्नांलागीं ॥ २ ॥
प्रभुराय कृपालु झाला ।
प्रभुरायें हा योग आणिला ॥
प्रभुरायें हा लळा लाविला ।
नृपति तुह्नां सद्गुणाचा ॥ ३ ॥
बुद्धिप्रेरक श्रीभगवंत ।
यास्तव प्रेम आलें धावंत ॥
पुण्यशीला श्रीसयाजी बुद्धिवंत ।
दीर्घायु चिंतितों तुह्नांलागीं ॥ ४ ॥

नम्र बालक,

कृ. ज. थळी.

श्रीकमलेश्वर, श्रीमहालक्ष्मीप्रसन्न.

श्रीराम समर्थ.

॥ अभंग ॥

सत्यसंकल्पाचा दाता नारायण । सर्व करी पूर्ण मनोरथ ॥ १ ॥
येथें अळंकार शोभती सकळ । भावबळें फळ इच्छेचें तें ॥ २ ॥
अंतरींचें बीज जाणे कळवळा । व्यापक सकळां ब्रह्मांडाचा ॥ ३ ॥
तुका ह्मणे नाही चालत तांतडी । प्राप्तकाळघडी आल्याविण ॥ ४ ॥

स्वानुभवोद्गार.

॥ आर्या ॥

अंतरि वृत्ती उठती । तेथें वसती तुझी असें कळलें ॥
वळलें मन वाग्देवा । श्रीसद्गुरु कृष्ण तूं असें कळलें ॥ १ ॥

हे मद्श्रीकृष्णस्वरूपी श्रीधनगरकुलोत्पन्न महाअनुभवसूर्या श्रीसमर्थ वाग्देव
महाराजा ! तुझ्या परम पवित्र व पावन अशा चरणकमलारविदीं सदासर्वकाळ
या तुझ्या चरणरजधुळीच्या बालकाचे अंतर्बाह्य अनंत प्रणिपात असोत.

हे समर्था ! तुह्मां संतांच्या अनुपम लीलेचीं चरित्रें अवर्णनीय आहेत ! तुमच्या
लीलेच्या कृतीचा अंत मजसारख्या संसारांत बद्ध झालेल्या व अनेक व्यवहार कर-
णाऱ्या मंदमती पामरास तुमच्या पूर्ण कृपेवांचून लागेल काय ? तुमच्या महाप्रखर
तेजोमय कृतीपुढें नेटानें टिकाव काढणारे कदाचित् श्रीकल्याण, श्रीएकनाथ,
श्रीकानिफनाथ, श्रीगोरखनाथ, वगैरे ह्या वैराग्यपूरित व्यक्तींनीं पूर्वीच सादर
होऊन या महाभयंकर दुःखप्रद संसारसुखावर तिलांजुली देऊन आपला पुण्य देह
केवळ श्रीसद्गुरुचरणीं वाहिला ! श्रीरामदासस्वामी, श्रीजनार्दनस्वामी वगैरे-
सारख्यां सद्गुरूंनीं आपल्या सच्छिष्यांची कसोटी पाहण्याकरितां ठायीं ठायीं
त्यांजवर महाघोर अनेक संकटें घातलीं, तरी त्या साच अशा सच्छिष्यांनीं आप-
ल्या निरहंकारी एकनिष्ठ भावबळाच्या जोरावर बिलकूल न डगमगतां त्या त्या संकटां-
तून मुक्त होऊन श्रीसद्गुरुकृपाबळानें स्वानंदसाम्राज्यपदारूढ होऊन स्वा-
त्मतत्त्वामृताचा घोंट घोंटीत बसले बरे ! त्यांची श्रीसद्गुरुचरणारविदीं वसत

असलेली जबरदस्त एकनिष्ठता, अतुल प्रेमा, आह्वापालन करण्याची तत्परता, वगैरे वगैरे कृतींची आठवण या हृदयकमलांत आणून क्षणभर निवांत स्थानीं अंतरीं दृष्टी नेऊन विचार करीत बसलों असतां, ही जिव्हा मुकी पडून तर्क ठायींचे ठायींच नष्ट होऊन जातात ! व श्रीसद्गुरु आणि सच्छिष्य यांच्या सत्यासत्यतेचा निर्णय होऊन मन थक होऊन जातें.

हे मन्मोक्षपथ दाता श्रीकृष्णस्वरूपी श्रीसमर्थ वाग्देव मायबाप ! आज ही श्रीसंतसंघप्रसाराची कृती या हातून जी घडत आहे, ती केवळ तुझ्या बारा वर्षांतील निकट सान्निध्यानें आलेल्या अनुभवांचें द्योतक होय ! असें मला मिळालेल्या तुझ्या पदोपदीच्या अनुभवांवरून झटल्यावांचून रहावत नाहीं !

हे अंतरसाक्षी परम दयाळू श्रीसमर्थ वाग्देव मायबापा ! या तुझ्या पदरज-धुळीच्या बालकाच्या प्राक्तनीं हा महाभयंकर प्रपंचशकट अनेक व्यवहार करून चालवून संगतीच्या जीवांचें निमित्त मात्र परिपोषण करणेचें सद्यःस्थितीवरून निश्च-यानें भासत आहे ! व तसा प्रकार या अमोल देहाचें कलेवर होईपर्यंत, काय-मचा असलाच तर प्रस्तुत हातीं असलेल्या “श्रीसंतसंघ”प्रसाराच्या कृतीवांचून हें वीतभर पोट भरणेचें किंवा संगतीच्या जीवांचें परिपालन करणेचें अन्य साधन आणखी देऊं नकोस ! श्रीसंतसंघप्रसाराच्या कार्यातच या दुर्मिळ देहास वागीव, ह्मणून तुझ्या चरणकमलीं हात जोडून काया, वाचा, मनानें प्रार्थना करितों. “देह पडेल कधि न भरंवसा” या श्रीसमर्थ बांदकर महाराजांच्या अनुभवोक्तीवर पदोपदीं लक्ष अखंड वेधत असल्यामुळें या नाशिवंत देहाचा व्यय कुमार्गानें न होतां, अशा प्रकारच्या कार्यातच देहाचा व्यय व्हावा असा मनाचा विशेष ओढा लागत आहे ! तुझां ईश्वरमूर्ति श्रीसंतांच्या हातीं सर्व कांहीं आहे, तुमची इच्छा झाल्यास अशा प्रकारचे हेतु पूर्ण होणें बिकट नाहीं ! !

प्रिय भाविक बंधू हो, आधुनिक श्रीसंतांचे अस्सल फोटो मिळविण्यास बरीच खटपट होऊन श्रीसंतकृपेनें ते हस्तें परहस्तें प्राप्त झाले.

पहिल्या प्रथम “अक्षरबोधश्रीसंतसंघ” या नांवें “श्रीसंतसंघ” या पांच अक्षरांत व त्याच्या सभोवरील चौकटींत १०३ संतांचे लहान, लहान अस्सल फोटो, सात देवतांचीं चित्रें व कांहीं कविता घालून “दुधाची तहान ताकावर भागविणें” या ह्मणीप्रमाणें हाफ्टोन प्रोसेसनें “अक्षरबोधश्रीसंतसंघ” तयार केला. हा श्रीसंतकृपेनें हिंदुस्थानांतील गांवोगांवच्या भाविक बंधूंंस अत्यंत आषडल्याबद्दल त्यांजकडून उत्तेजनपूर्वक पत्रें येऊन फोटो मोठ्या प्रमाणावर असावेत असेही त्यांचे प्रेमोद्गार लिहून येऊं लागले; त्यांजकडून आलेल्या उपयुक्त सूचना आह्मांस हितकर वाटल्यावरून मागाहून “श्रीसंतसंघमालिका” या नांवें,

तीत कार्डच्या आकाराचे प्रसिद्ध संतांचे नऊ फोटो घालून मालिका तयार केली. हीहि "श्रीसंतसंघमाला" समस्त संतभक्तांत प्रिय झाली आहे !

जगप्रिय, गुणग्राहक, सद्गुणमंडित, श्रीमंत राजे श्रीसयाजीराव महाराज गायकवाड बडोदे, यांनी या "अक्षरबोधश्रीसंतसंघ" चित्रपटाचा प्रेमानें आदर करून यादस्तीनें आह्मांस अत्यंत प्रेमभरित सर्वोत्कृष्ट अभिप्राय पाठवून श्रीकृपेनें आरंभलेल्या "श्रीसंतसंघ" प्रसाराच्या कार्यांत उत्तेजन दिलें, याबद्दल श्रीमंतांच्या गुणग्राहकपणाचा आनंद घोंदून थोर आभारी झालों.

चिकित्सक, केसरी, मुमुक्षु, ज्ञानप्रकाश, काळ वगैरे वृत्तपत्रकारांनीं, विविधज्ञानविस्तार, लोकमित्र, मनोरंजन, मराठामित्र वगैरे मासिक पुस्तककारांनीं व थोर भाविक विद्वान् सज्जनांनीं उत्तम अभिप्राय दिल्याबद्दल त्यांचा फार आभारी आहे.

मंगळूर येथील सुप्रसिद्ध वयोवृद्ध, ज्ञानवृद्ध, परोपकारी रा० रा० भारद्वाज सिवाराव, मेडिकल प्रॅक्टिशनर, यांनीं आह्मांवर अप्रत्यक्षरीतीनें आपल्या सद्बोधवचनानीं पत्रोत्तरीं पुत्रवत् प्रेमा वृद्धिगत करून "श्रीसंतसंघ" प्रसाराच्या कार्यांत वेळोवेळ उत्तम सल्ला दिली, आणि स्वतःजवळ असलेले पुष्कळसे प्रसिद्ध श्रीसंतांचे फोटो आपल्या खर्चानें वरचेवर रजिष्टर करून पाठवून देऊन आपल्या शीलाची व परोपकारीपणाची उत्तम ओळख पटवून दिली, या त्यांच्या सद्दय कृतीबद्दल थोर आनंद वाटत आहे.

अकोला वऱ्हाड येथील रा० रा० हरी रामचंद्र पिटके, गोवा, फोंडा येथील रा० रा० विश्वनाथराव सां० वालावलीकर, व साष्ट पिंपळगांव येथील रा० रा० गोविंद नारायण मुकीमे या प्रेमळ संतभक्तांनीं आह्मांस प्रसिद्ध श्रीसंतांचे फोटो वगैरे पाठवून मुळापासून "श्रीसंतसंघ" प्रसाराच्या कार्यास निरपेक्षबुद्धीनें सहाय केलें याबद्दल त्यांचे आभार वाटतात.

मुंबईतील महानुभव संतभक्त रा० रा० वासुदेवराव वामन ठाकूर बी. ए. हे आह्मांस बंधुत्वाच्या नात्यानें परम प्रेमानें या कामीं उत्तम सल्ला देतात, याबद्दल त्यांचे आभार प्रदर्शित करणें माझें कर्तव्य होय. प्रस्तुतच्या "श्रीसंतसंघपुस्तक मालेच्या" कार्यांत बेळगांव येथील, रा० रा० मंगेशराव भिकाजी गुंजीकर रत्नागिरी येथील डि० डे० कलेक्टर रा० विनायकराव भास्कर सांखवळकर. धारवाड येथील रा० रा० व्यंकटराव वैकुंठ वाघ सबजज्ज. सुजालपुर येथील रा० रा० अनंतराव केशव बक्षी. सावरगांव येथील म. शा. हेडमास्तर रा० रा० कृष्णा माधवराव ब्राह्मण. हुबळी येथील रा० रा० मंगेशराव सखाराम नेहरकर. वसई येथील रा० रा० गणपतराव मुकुंद परळकर वकील.

गोवा येथील रा० रा० श्रीधर केशव कामत कुंडईकर व महाड येथील रा० रा० बाळकृष्ण विठ्ठल टिपणीस यां सज्जन गृहस्थांनीं तसदी घेऊन बरेच वर्गाणीदार आझांस पाठविले, याबद्दल त्यांचा अत्यंत आभारी आहे.

मुंबईतील माझ्या समस्त परमहितचिंतक भाविक मित्रांनीं बरेच श्रम घेऊन पुष्कळ आश्रयदाते देऊन या कामीं उत्तेजन दिलें याबद्दल माझ्या प्रियमित्रांचें प्रेमपूर्वक अभिनंदन करितों.

प्रिय वाचकबंधु हो, “वाहते गंगेमाजी हात धुवुनि कां न घेसी” ही उक्ती हृदयांत आल्यानें

माझ्या गरीब विद्यार्थीबंधूकरितां,

लौकिक लज्जा पार देशोधडीस लावून देऊन या देहप्रारब्धाच्या कर्मकहाणीचा थोडासा मासला येथें ठेवण्याची स्फूर्ति होत आहे !

वयाच्या पांचवे वर्षीं माझ्या परम पूज्य व पवित्र तीर्थरूप “जगन्नाथ” पित्यानें व्रतबंध करून पुढें सहा महिन्यांनीं त्यांनीं ही आपली संसाररूपी महायात्रा आटपून श्रीभगवंताच्या चरणकमळीं स्वास्थ्य घेतलें ! तेव्हांपासून नैसर्गिक स्वभावानुसार पोरक्या स्थितीतील सत्यानुपथें अनुभव घेऊन कावून गेलों ! वयाचे विसावे वर्षीं श्रीप्रभुरायानें योगायोगानें प्राप्त घडी आणल्यानें जन्मभूमी सिवोली-गोवा, सोडणें प्राप्त झालें व भगवदिच्छेनें मुंबईत आलों. मुंबईत आल्यावर भगवंतानें योग आणल्यावरून सन १८९६ सालांत मुंबईतील सर जमशेटजी जिजीभाई स्कूल ऑफ आर्टस् या नांवाच्या चित्रशाळेंत दाखल झालों. कर्मयोगानें आकस्मिक आलेली त्या वेळची गरीब स्थिति, थोर खर्चाची आर्टस्सारखी विद्या बारा वर्षेपर्यंत प्राप्त करून घेण्याचा जबरदस्त निग्रह, या त्रिविध जनांतून अत्रू संभाळून रहाणेचा प्रयत्न, वगैरे वगैरे स्थितीचें अवलंबन करून बारा वर्षेपर्यंत विद्या प्राप्त करून घेणाऱ्या मजसारख्या गरीब विद्यार्थ्यांस तितक्या दरम्यान कोणकोणत्या प्रकारच्या अडचणी, पदोपदीं मानहानी, वगैरे शोचनीय स्थिति भोगावी लागली असेल, याची कल्पना त्या स्थितीत बुडून राहणाऱ्या माझ्या गरीब विद्यार्थीबंधूसच अनुभवदायक होईल, इतरांस त्याचें कःपदार्थ महत्त्व वाटेल !

“निश्चयाचें बळ तुका ह्याणे तेंची फळ” या श्रीतुकाराम महाराजांच्या अनुभवोक्तीला अनुसरून त्या चित्रशाळेंतील, सदाचारी, सच्छील, सद्गुणसंपन्न व सर्व हिंदुस्थानभर नांवाजलेले सर जे० जे० स्कूल ऑफ आर्टस्चे प्रस्तुतचे हेडमास्तर चित्रकलापट्ट रा० रा० महादेवराव विश्वनाथ धुरंधर, यांच्या आश्रयी कांहीं वर्षे घालवून झालेल्या निश्चयाप्रमाणें व माझे परम दयाळु धनवान् आणि गरीब या उदार परोपकारी गृहस्थांच्या साहाय्यानें अभ्यास

झाला. त्या माझ्या विकट प्रसंगी ज्या उदार गृहस्थांनी मला हातभार लावून शक्त्यनुसार मदत केली त्यांचे अंतर्बाह्य आभार मानून परमेश्वराकडे त्यांचे अखंड कल्याण इच्छितो.

श्रीयुत रा० रा० मास्तर धुरंधर यांनी आपल्या नैसर्गिक सत्यवर्तनाला अनुसरून वर्गात समदृष्टी ठेवून वागविल्याबद्दल त्यांचा आभारी आहे. अशा प्रकारचे वर्तन ठेवणे हे त्यांस या अमोल नृजन्मांतील अत्यंत भूषणास्पद होय. रा० रा० मास्तर धुरंधर यांनी वर्गात अशाच प्रकारे सदैव वर्तन ठेवून आपल्या सद्द्वर्तनाचा लाभ सर्व विद्यार्थीबंधूंंस द्यावा ह्याणून प्रेमाने मागणी मागतो. असो, झालेल्या निश्चयाप्रमाणे अभ्यास झाला, व प्राक्तनानुसार अंगी थोडी बहुत कला प्राप्त व्हावयाची तीहि झाली, आणि गरीब विद्यार्थ्यांस कोणत्या प्रकारे त्रास सहन करावे लागतात याचाहि पूर्ण अनुभव आला ! प्राप्त झालेल्या कलेच्या आधाराने स्वतंत्रपणे धंदा करून संगतीच्या जीवांचे परिपालन करणेचा साभिमानपूर्वक निश्चय होता. परंतु, “मनांत येते हत्ती घोडे पालखीत बैसावे। देवाजीच्या मनांत याला पार्थि चालवावे” हा आपल्या जबरदस्त सत्तेचा पूर्ण अनुभव दाखविण्याकरितां, प्रभुरायाने त्या शिक्षणाच्या दरम्यान महानुभवसूर्य श्रीसमर्थ वाग्देव महाराज, यांच्या परम पावन पददर्शनाचा लाभ घडवून देऊन आजवर अखंड सान्निध्यांत नतविले व श्रीसमर्थाकडून पदोपदी महाथोर अनुभवांचा सांटा या मृदुहृदयकमलांतरीं प्रकाशित करून देऊन शेवटी दिलेली आपली मनमोहक चित्रकला अजिबात हिरावून घेतली ! व एवढी या मनाची खात्री करून सोडली की, हे सर्व जग माझ्याच सत्तेने चालत आहे, माझ्या इच्छेवांचून झाडाचे पान देखील हालत नाही. जरी भूतमात्र साभिमानपूर्वक निश्चय धरून कोणतेहि काम मी तडीस नेणार ह्याणून हट्ट धरील तर माझ्या सत्तेपुढे त्याच्या हट्टाचा व निश्चयाचा किंचित् मात्र उपयोग होणे कठीण ! असा परम दयाळु भगवंताने धडधडीत या मनास दाखला देऊन हातांत ब्रश घेऊन काम करणेची मनोवृत्ती नष्ट केली ! व आपल्या इच्छेनुरूप शके १८३० साली मुंबईत श्रीमत्कुलधर्मगुरु श्रीगोकर्णमठाधिपति श्रीमर्दिदिराकांततीर्थस्वामी महाराज यांच्या दर्शनाचा योग घडवून त्यांच्या सुमंगल हस्ताने नारळ पुष्पप्रसाद देववून “रामसेवक चित्रालय या नांवें “श्रीसंतसंघप्रसाराच्या संस्थेचे बीजारोपण केले !” तेव्हांपासून हा वेळपर्यंत श्रीसंतसंघप्रसाराचा नाद अंतर्बाह्य लागून राहिला आहे ! गरीब स्थितीतून पदोपदी अनेक अडचणी सहन करून प्राप्त झालेली अल्पकला हालोहाल नष्ट होत आहे, याबद्दल किंचित्सुद्धां दुःख होत नसून, उलट भगवंताच्या अगाध लीलेचा चमत्कार अंतर्दृष्टीने विचार करित बसलो ह्याणजे, हे हृदय सद्गदित होऊन डोक्यावाटे टपाटप प्रेमाश्रु येतात ! अहाहा !! प्रभुराया ! तुझी लीला अनुपम आहे !

हे शोचनीय स्थितीतून दृढनिश्चयानें विद्या प्राप्त करूं घेऊं इच्छिणारे माझे प्रिय गरीब विद्यार्थिबंधु हो, त्या वेळच्या माझ्या प्रसंगाला अनुसरून निघालेले अनुभवोद्गार तुझ्यासमोर ठेविले आहेत ! प्रियबंधु हो, आपणांस गरीबस्थितीतून विद्या प्राप्त करून घेतेवेळीं मध्यें असंख्य विघ्नें येतील, श्रीमंत व गरीबांचे द्वारीं तुझ्यांस श्वानवत् केविलवाण्याप्रमाणें हात पसरून तिष्ठत उभें रहावें लागेल, पदोपदीं मानहानि होत जाईल, व एखादे वेळीं महादुर्धर प्राक्तनभोगानुसार मधुकरी मागून पोटापुरतें अन्न मिळविण्याची पाळीसुद्धां तुझ्यांवर येईल; परंतु, हे दृढ निश्चयानें विद्या प्राप्त करूं इच्छिणारे माझे जिवलग विद्यार्थिबंधु हो, ह्या अनेक विघ्नांस विचारानें पाठ देऊन, तुमच्या बलवत्तर दृढनिश्चयाच्या जोरावर धैर्यानें वाट चालून निरहंकारयुक्त विद्याभ्यास परिपूर्ण दशेस आणण्याचा नेटानें प्रयत्न चालवा; तुमच्या प्रबल इच्छाशक्तीच्या जोरावर साक्षात् प्रभुराय तुमचे साच मनोरथ पूर्ण करण्याकरितां तुमच्या पाठीमागें उभे राहून कार्य सिद्धीस नेतील व शेवटीं—“क्रयविक्रयवेलायां काचः काचो मणिर्मणि या उक्तीप्रमाणें होऊन या जगांत तुम्ही निःशंक कीर्तिरूपानें रहाल, याबद्दल सुद्धां पूर्वील अनेक उदाहरणें तुमच्या दृढनिश्चयास पुष्टी देण्याकरितां धडधडीत तुझ्यांसमोर उभी आहेत. कोणत्याहि बाबींत दृढनिश्चयच फलद्रूप होत असतो व त्या मायबाप प्रभुरायानें दृढनिश्चयाचें फळ दिलेंच पाहिजे. मात्र त्यांत कर्तृत्वाभिमान अंशसुद्धां असतां कामा नये, याकरितां तुम्हीं निरहंकारयुक्त विद्या प्राप्त करून घेण्याचा प्रयत्न करा आणि याप्रमाणें वागण्यास न विसरतां तुमच्या बिकटप्रसंगीं भगवत्प्रेरणेनें ज्या उदार गृहस्थांनीं तुझ्यांस मदत केली त्यांचे अखंड आभार मानून लौकिकांतसुद्धां प्रसंगानुसार त्यांची कीर्ति गाण्यास विसरूं नका, आणि या स्थितीतून प्रभुराय जेव्हां तुझ्यांस पार पाडून पेंपत देखील तेव्हां तुमच्या पूर्वस्थितीवर लक्ष्य देऊन शक्य तेवढी गरीब विद्यार्थ्यांस मदत करा. या कर्मास मात्र परावृत्त होऊन तुमच्या थोर कर्तव्यास काळिमा लावून घेऊं नका, ह्यणजे परमात्मा तुमचें वंशपरंपरा कल्याण करील, आज त्या स्थितीचा पूर्णानुभवं अवलंबन करण्याचा प्रभुरायानें योग आणून दिल्यामुळें व त्याचेच प्रेरणेनें हे अनुभवोद्गार आपल्यापुढें ठेवित आहें, ते आपणास सुखप्रद होवोत, व आपल्या दृढनिश्चयास दुजोरा देवोत अशी पूर्ण आशा धरून भगवच्चरणीं सर्वांचें अखंड कल्याण इच्छितों.

हे माझे समस्त हितचिंतक भाविक बंधुहो, ही भगवंताच्या रूपेनें झालेली “श्रीसंतसंघपुस्तकमालेची” पहिली कृती आपणास प्रियकर होऊन यापुढें त्याच्याच रूपेनें होणाऱ्या दुसऱ्या भागास आपणाकडून पूर्ववत् आश्रय इत्तें

परहस्तें मिळून या श्रीसंतसंघपुस्तकमालेचा सर्वत्र प्रसार होईल अशी पूर्ण आशा करितों.

“श्रीसंतसंघपुस्तकमाला भाग २ रा” यांत येणाऱ्या श्रीसंतांचीं नांवें शेवटीं प्रसिद्ध केलेलीं आहेत तीं वाचण्याबद्दल विनंती करितों.

आमचे प्रिय मास्तर रा० रा० महादेवराव विश्वनाथ धुरंधर यांनीं आह्मांस मुंबईतील प्रसिद्ध “लक्ष्मीआर्टप्रिंटिंगवर्क्सचे” मालक श्रीमंत रा० रा० पुरुषोत्तम विश्राम मावजी यांची ओळख करून दिली याबद्दल त्यांचा आभारी आहें. श्री० रा० रा० पुरुषोत्तमजी यांनीं आपल्या सुंदर “लक्ष्मीआर्ट प्रिंटिंग वर्क्स” मधून या पुस्तकाचें सर्व प्रकारें (बाईडिंगसुद्धां) उत्तम रीतीनें काम करून देऊन आनंदित केल्याबद्दल त्यांचा थोर आभारी आहें.

शेवटीं हे प्रभो! आपण ज्याप्रमाणें या तुझ्या अज्ञान बालकास बुद्धि दिली त्याप्रमाणें आज ही कृती घडली आहे! यापुढें बुद्धिदाता तूच समर्थ आहेस! तूं दिलेल्या बुद्धीनें हे वेडेवाकडे प्रेमोद्गार माझ्या भाविक बंधूपुढें ठेवले आहेत; त्यांचा ते प्रेमानें आदर करून अपराध पोटांत घालतील अशी अंतरापासून आशा धरून माझ्या समस्त हितचित्तक भाविक बंधूस “श्रीसंतसंघपुस्तकमालेच्या” दर्शनानें अखंड समाधान होवो, ह्यापून भगवच्चरणीं नम्रभावानें प्रार्थना करितों.

रामसेवक चित्रालय,
मुंबई आश्विन शु॥१दा.
शके १८३४.

}
}

समस्त भाविक बंधूंचा नम्र बंधु
कृष्ण जगन्नाथ थळी.

॥ पद ॥

रामा स्वरूपिं चित्तवृत्ति वळवीं वळवीं ॥ ध्रु० ॥ गळवुनि
हंक्रति कळविं स्वसुख मज । मळविं संसारदुःख टळवीं
हळवी ॥ रा० ॥ १ ॥ होऊनी विषयीं तळमळत मानस । कळ-
वळुनी दुरितें सारीं पळवीं पळवीं ॥ रा० ॥ २ ॥ चपळपण
मनाचें सकल हरनि । विष्णुकृष्णजगन्नाथ पर्दि मिळवीं
मिळवीं ॥ रा० ॥ ३ ॥ “श्री बांदकर.”

॥ जय जय रघुवीर समर्थ ॥

श्रीसंतसंघपुस्तकमाला भाग दुसरा.

या दुसऱ्या भागांत खालील श्रीसंतांचे चेहेरे येतील. प्रत्येक फोटोच्या खाली श्रीनामदेव महाराजांचा श्रीसंतपर अभंग येऊन पुढे भक्तिज्ञानवैराग्यपर पदसंग्रह (पहिल्या भागांत न आलेला) येईल. किं० आगाऊ प्राहकांस फक्त एक रुपया, मागाहून दीड रुपया होईल. समस्त भाविक बंधू दुर्मिळ संधी न दवडतील अशी पूर्ण उमेद आहे.

श्रीसंतांचीं नांवे.

- १ श्रीमाणिकप्रभु, म० हुमनाबाद.
- २ श्रीशीलनाथ, म० ग्वाल्हेर.
- ३ श्रीगंगाधरनाथ, ढोले, ग्वाल्हेर.
- ४ श्रोदेवीदानजी, म० जोतपूर.
- ५ श्रीजीवन्मुक्त, म० उरण.
- ६ श्रीमुकुंदराज बांदकर, म० गोवा.
- ७ श्रीताजुद्दीन, म० नागपूर.
- ८ श्रीअंत्रीकर, म० अंत्री.
- ९ श्रीमुरगींद्र, म० आथणी.
- १० श्रीहनुमानदास, म० प्रयाग.
- ११ श्रीगौरिनाथ, म० श्रीशैल, अमदाबाद.
- १२ श्रीझोलानेवाले, म० ग्वाल्हेर.
- १३ श्रीगंगागिरी, म० पुणतांबें.
- १४ श्रीअरुणाचलेश्वर, म० अरुणाचल.
- १५ श्रीशिवनेरकर, म० शिवनेर.
- १६ श्रीदादा पराडकर, म० पराडी.
- १७ श्रीनारायण(गोरक्षनाथ)देव कारंजा.
- १८ श्रीसितारामबुवा, म० इंदूर, माळवा.
- १९ श्रीमार्तंड, म० ग्वाल्हेर.
- २० श्रीनाडकर्णी म० वेंगुलें.
- २१ श्रीभानंदसागर, जालना.
- २२ श्रीकबीरदास, म० हुबळी.
- २३ श्रीजानकीदास, म० सुरत.
- २४ श्रीबाळकृष्ण, म० सुरत.
- २५ श्रीनित्यानंद म० मद्रास.

- २६ श्रीचिंतामणि, म० वेङ्गळ.
- २७ श्रीकेजाजी, म० सेलूघोराड, वर्धा.
- २८ श्रीमुंगशी, म० धामणगांव.
- २९ श्रीशंकर, म० एलीचपूर.
- ३० श्रीसंतरामदादा, म. अक्कलकोट.
- ३१ श्रीब्रह्मानंद, म० बेलघडी.
- ३२ श्रीलाला, म० दारव्हा.
- ३३ श्रीरामजी बोवा, म० मोरसी.
- ३४ श्रीरावजी बोवा, मुंबई.
- ३५ श्रीरामचंद्र, म० वहाळ.
- ३६ श्रीराममास्ती, म० मुंबई व भिवंडी.
- ३७ श्रीकाशिनाथ, म० बुरबाड.
- ३८ श्रीजनार्दन, म० बडोदें.
- ३९ श्रीमाधवनाथ, म० चित्रकूट.
- ४० श्रीमहादेव प्रभु म० जांब, वाई.
- ४१ श्रीतुकाराम, म० अमळनेर.
- ४२ श्रीयोगानंद, म० कलकत्ता.
- ४३ श्रीशिवहरण, म० तुळजापूर.
- ४४ श्रीगुलाबराव, म० उमरावती.
- ४५ श्रीलक्ष्मण वैरागी, वैराग.
- ४६ श्रीखुशीराम, म० मुंबई.
- ४७ श्रीबळवंतबाबा सातारकर, मुंबई.
- ४८ श्रीमहादुदेव, पळस.
- ४९ श्रीचौडी, म० काशी.
- ५० श्रीबाळाबोवा, थळ, व मुंबई.

स्वात्मतत्वामृतशतक.

गोमांतक—डोंगरी येथील प्रसिद्ध साधुवर्य ब्रह्मीभूत श्रीकृष्ण महाराज बांदकर यांनी १०१ श्लोकांचा वरील नावांचा गहन विषयावर सोप्या व सरळ भाषनें ग्रंथ रचिला आहे. यांत १०१ श्लोक असून आणखी ३८ पदें व (१) श्री राघवाष्टक (२) पतितपावन रामश्लोकाष्टक (३) जानकीजीवनराममंत्रार्याष्टक (४) राजीवनयनराम श्लोकाष्टक (५) आनंद घनराम मंत्रार्या व (६) श्री सीताराम मंत्र श्लोक अशा पूर्ण प्रेमरसानें ओथंबलेल्या कविता घातल्या आहेत. मुख्य १०१ श्लोक वेदांतपर असून ते मुमुक्षु साधकांस आपल्या साधनमार्गास अत्यंत मदत करणारे आहेत. अनुभव घेणें मुमुक्षूंच्या हातीं आहे. किं. ६ आणे, शि. पोष्टखर्च. एकदम चार प्रति मागविल्यास पोष्टखर्च पडणार नाही.

नमुन्यासाठीं खालील श्लोक वाचावे.

मी हा शब्द उठे जिथें स्वरूप तें, सच्चित्सुखात्मा तुझें ॥
देहादी जड विश्व ज्यामधिं स्फुरे तो तूं स्वयें ना दुजें ॥
आहे आपण मीपणारहित हे लक्षीं मुळींची खुणा ॥
दृश्यादृश्य गिळोनि तन्मयपणें हो तूं तुझा देखणा ॥ ४७ ॥
निद्रेमाजि जसा निवृत्ति अससी जागेपर्णी हो तसा ॥
आनंदांत मुरोनि विस्मृति न घे रक्षी सुखात्मा ठसा ॥
जें जें पाहसि तें सुखात्मक असे येईल लक्षीं तुला ॥
तूं आनंदसमुद्र विश्व लहरी जाणोनि घोटीं मुला ॥ ४८ ॥
आहे कोण सदैव हेंचि विवरी कीं दृश्य त्या देखणा ॥
नाहीं त्या अवलोकिं कोण धरि त्या आहेपणाची खुणा ॥
निद्रा जागृति स्वप्न यासि वळखे नाशे न त्यांच्या सम ॥
आहे आपण पूर्ण व्यापकपणें लक्षूनि टाकी भ्रम ॥ ४९ ॥

पु० सि० ठि०—रामसेवक चित्रालय, मुंबई नं० ४.

अभंग.

पवित्र तें कुळ, पावन तो देश । जेथें हरिचे दास, घेती जन्म ॥ १ ॥
कर्म धर्म त्याचे, जाला नारायण । त्याचेनि पावन, तिन्ही लोक ॥ २ ॥
वर्णअभिमानें, कोण जाले पावन । ऐसें द्या सांगून, मजलागीं ॥ ३ ॥
अंत्यजादियोनि, तरल्या हरिभजनें । तयांचीं पुराणें, भाट जालीं ॥ ४ ॥
वैश्य तुळाधार, गोरा तो कुंभार । धागा हा चांभार, रोहिदास ॥ ५ ॥
कबीर मोमिन, लतफ मुसलमान । सेना न्हावी जाण, विष्णुदास ॥ ६ ॥
कान्होपात्र खोदु, पिंजारी तो दादु । भजनीं अभेदू हरिचे पायीं ॥ ७ ॥
चोखा मेळा वंका, जातीचा महार । त्यासी सर्वेश्वर, ऐक्य करी ॥ ८ ॥
नामयाची जनी, कोण तिचा भाव । जेवी पंढरीराव, तियेसेवें ॥ ९ ॥
मैराळ जनक, कोण कुळ त्याचें । महिमान तयाचें, काय सांगों ॥ १० ॥
यातायाती धर्म, नाहीं विष्णुदासा । निर्णय हा ऐसा वेदशास्त्रीं ॥ ११ ॥
तुका ह्मणे तुहीं, विचारावे ग्रंथ । तारिले पतित, नेणों किती ॥ १२ ॥
“श्रीतुकाराम.”

ओव्या.

प्रतिमा माझ्या अचेतन व्यक्ति । संत सचेतन माझ्या मूर्ति ॥
दृढ भावें केल्या त्यांची भक्ति । ते मज निश्चितीं पावती ॥ १ ॥
सकळ तीर्थीं तोचि न्हाला । जपतपाचें फळ तोचि लाधला ॥
सर्व पूजांचें सार पावला । जेणें साधु वंदिला सन्मानें ॥ २ ॥
प्रतिमा निज कल्पना उत्तम । संत प्रत्यक्ष पुरुषोत्तम ॥
चालतें बोलतें परब्रह्म । अति उत्तम साधुसेवा ॥ ३ ॥
सांड्डीनि लौकिकाच्या लाजा । जो वैष्णवांचा रेणुरजा ॥
गडबडां लोळे वोजा । हा भक्तीचा माझा उल्हास ॥ ४ ॥

“ए. भागवत अ० ११ वा.”

अभंग.

संतांचिया पुढें, होईन खेळता । वचन बोलता ऐसें करीं ॥ १ ॥
संत मज देवा, धरिती पोटाशीं । ऐसें हृषीकेशी, करीं मज ॥ २ ॥
संत मज देवा, ह्मणतिल आपुला । ऐसें घननीळा, करीं मज ॥ ३ ॥
संत मजलागीं, करिती ब्रह्मबोध । ऐसा ब्रह्मानंद, करीं मज ॥ ४ ॥
संतांलागीं माझा, असो अभिमान । ह्मणे नारायण निरंजन ॥ ५ ॥

“नारायण निरंजन.”

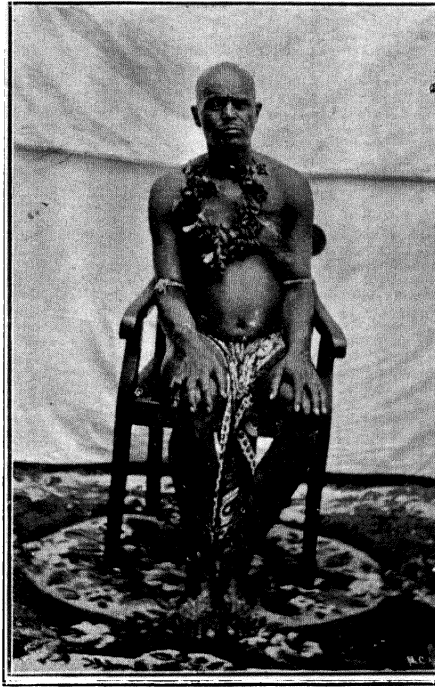

श्री कृष्णबादकर म० गोवा. (ब्रह्मीभूत.)

Shri Krishna Bandker. Goa. (Late.)

कृष्ण माझी माता कृष्ण माझा पिता । बहिणी बंधु चुलता
कृष्ण माझा ॥ १ ॥ कृष्ण माझा गुरु कृष्ण माझे तारुं ।
उतरी पैलपारु भव नदी ॥ २ ॥ कृष्ण माझे मन कृष्ण
माझे जन । सोईरा सज्जन कृष्ण माझा ॥ ३ ॥ तुका झणे
माझा श्रीकृष्ण विसावा । वाटे न करावा परता जीवा ॥४॥

श्री वाग्देव म० मुंबई व वठार (विद्यमान.)

Shri Vagdev, Bombay. (Wathar.) [Alive.]

काय सांगों आतां संतांचे उपकार । मज निरंतर जागविति
 ॥ १ ॥ काय द्यावें त्यांचें व्हावें उतराई । ठेवितां हा पायीं
 जीव थोडा ॥ २ ॥ सहज बोलणें हित उपदेश । करुनि
 सायास शिकविति ॥ ३ ॥ तुका ह्मणे वत्स धेनुवंचा चित्तीं ।
 तैसे मज येती सांभाळीत ॥ ४ ॥

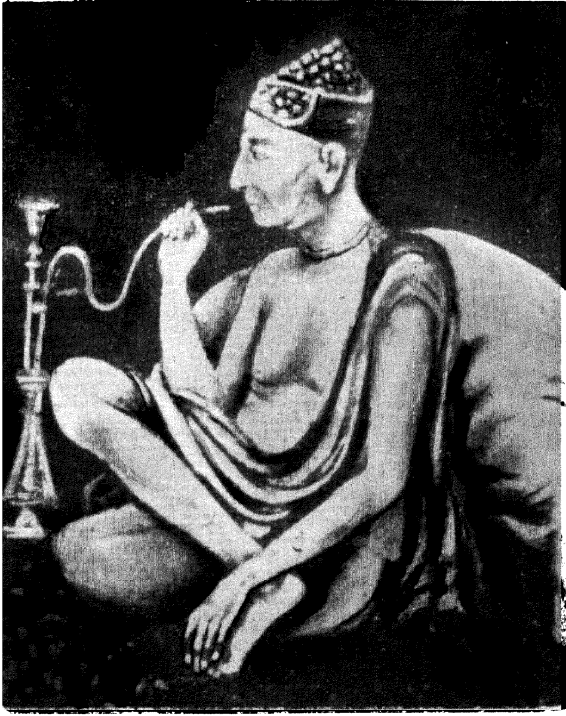

श्री रघुनाथ म०, धोपेश्वर. (ब्रह्माभूत)

Shri Raghunath, Dhapeshwar. (Late)

काय वाणू आतां न पुरे हे वाणी । मस्तक चरणीं ठेवतिसें
 ॥१॥ थारीव सांडिली आपुलीं परिसें । नेणें सिवां कैसें
 लोखंडासी ॥२॥ जगाच्या कल्याणा संतांच्या विभूति । देह
 कष्टविती उपकारें ॥३॥ भूतांची दया हे भांडवल संतां ।
 आपली ममता नाहीं देहीं ॥४॥ तुका म्हणे सुख पराविया
 सुखें । अमृत हें मुखें स्वतमे ॥५॥

श्री अकलकोटचे स्वामी, (ब्रह्माभूत)

Shri Akkalkote Swami. (Late)

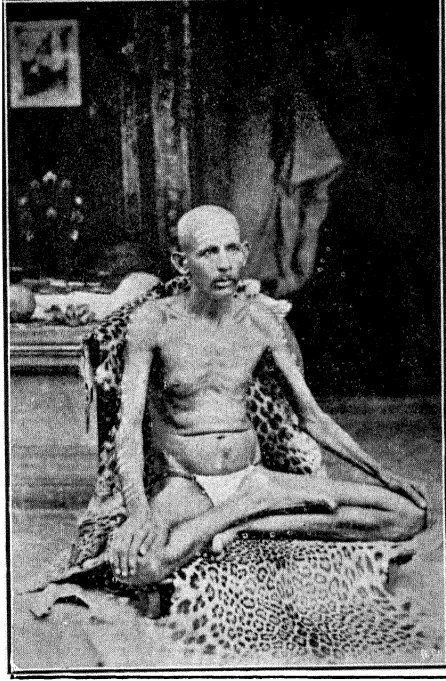
लेंकराचें हित । वाहे माऱ्लीचें चित्त ॥ १ ॥

ऐसी कळवळ्याची जाती । करी लाभेविण प्रीती ॥ २ ॥

पोटीं भार वाहे । त्याचें सर्वस्वही साहे ॥ ३ ॥

तुका ह्मणे माझे । तैसें तुह्मां संतां ओझे ॥ ४ ॥

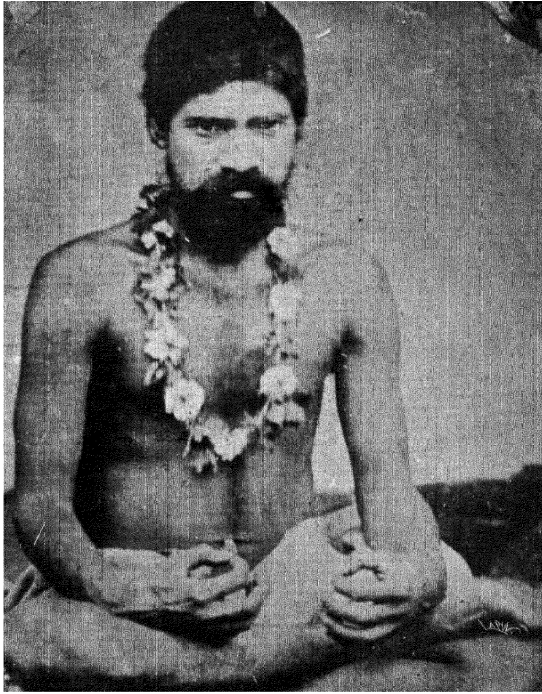

श्री सिद्धारूढ म० हुबळी. (विद्यमान.)

Shri Sidharooda, Hubli. (Alive.)

संतांच्या पादुका घेईन मोचे खांदी । हातीं टाळ दिंडी
नाचेन पुढें ॥१॥ भजनविधी नेणें साधन उयाय । सकळ
सिद्धि पाय हरिदासांचे ॥२॥ ध्यानगति मति आसन समाधि ।
हरिनाम गोविंदी प्रमे सुख ॥३॥ नेणता निर्द्वज नेणें नाद
भेद । सुखें हा गोविंद गाऊं गीतीं ॥४॥ सर्व जोडी मज
गात आणि वित्त । तुका ह्मणें संतमहंतपाय ॥५॥

श्री गोपालदास म०, नासीक. (विद्यमान.)

Shri Gopaldas, Nasik. (Alive)

कृपाळू सज्जन तुम्ही संतजन । होचि कृपादान तुमचें मज
॥१॥ आठवण तुम्ही घात्री पांडुरंगा । कीव माझी सांगा
काकुलती ॥२॥ अनाथ अपराधी पतिता आगळा । परि पायां-
वेगळा नका करूं ॥३॥ तुका ह्मणे तुम्ही निरविल्यावरी ।
मग मज हरि उपेक्षीना ॥४॥

श्री रामकृष्ण परमहंस म०, कलकत्ता. (ब्रह्मीभूत)

Ramkrishna P. Calcutta. (Late)

पाप ताप दैन्य जाय उठाउठी । जालिया भेटि हरिदासांची
॥१॥ एसे ब्रह्म नाहीं आणिकांचे अंगी । तपे तीर्थे जर्गी
दाने व्रते ॥२॥ चरणीचे रज बंदी शूळपाणी । नाचती
कीर्तनी त्यांचे माथा ॥३॥ भव तरावया उत्तम हे नाव ।
भिजो नेदी पाव हात काहीं ॥४॥ तुका ह्यणे मन जाले
समाधान । देखिले चरण वैष्णवांचे ॥४॥

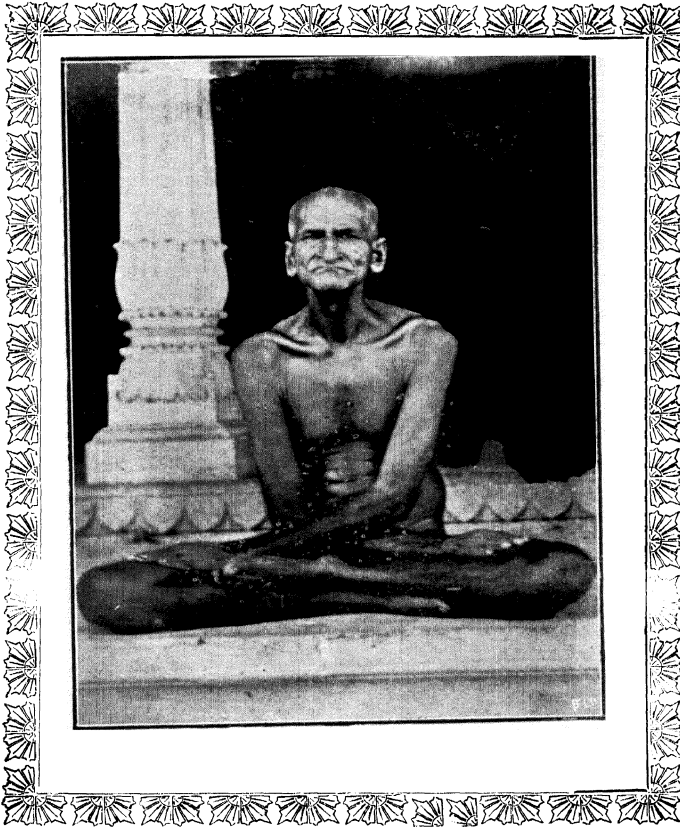

श्री विवेकानंद म०, कलकत्ता. (ब्रह्मीभूत)
Shri Vivekananda, Calcutta. (Late)

संतांचिया पायीं माझा विश्वास । सर्वभावे दास जालों त्यांचा
॥१॥ तेचि माझे हित करिती सकळ । जेणें हा गोपाळ
कृपाकरी ॥२॥ भागलिया मज वाहर्ताल कडे । त्यांचि-
यानें जोंडे सर्व सुख ॥३॥ तुका ह्मणे शेष घेईन आवडी ।
वचन न मोडी बोलिलों तें ॥४॥

श्री भास्करानंद सरस्वति म०, काशी. (ब्रह्मोभूत)

Shri Bhaskaranand, Benares. (Late)

नाहीं संतपण मिळत हे हार्टी । हिंडतां कपाटीं रानीवनीं
॥१॥ नये मोल देतां घनाचिया राशी । नाहीं ते आकाशीं
पाताळीं ते ॥२॥ तुका ह्मणे मिळे जिवाचिये साटीं । नाहीं
तरी गोष्टी बोल्यो नये ॥३॥

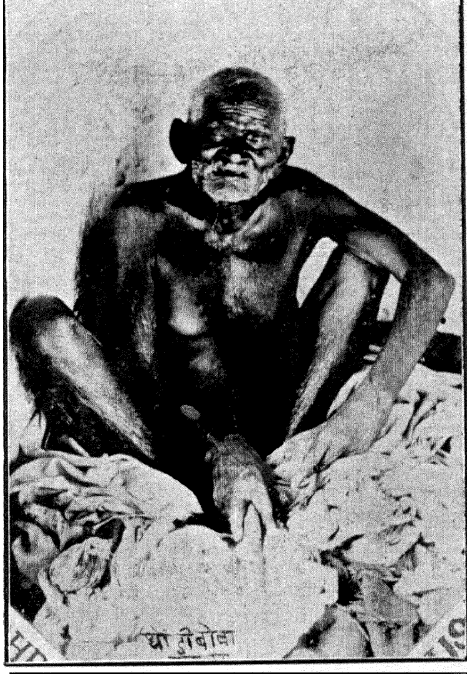

श्री नृसिंहसरस्वति म० आळंदी. (ब्रह्मीभूत.)

Shri Narasinha, Alandi. (Late,)

संतचरणरज लागतां सहज । वासनेचें बीज जळोन
जाय ॥१॥ मग रामनामीं उपजे आवडी । सुख घडो-
घडी वाढों लागे ॥२॥ कंठीं प्रेम दाटे नयनीं नीर
लोटे । हृदयीं प्रगटे रामरूप ॥३॥ तुका ह्मणे साधन
सुलभ गोमटें । परि उपतिष्ठे पूर्व पुण्यें ॥ ४ ॥

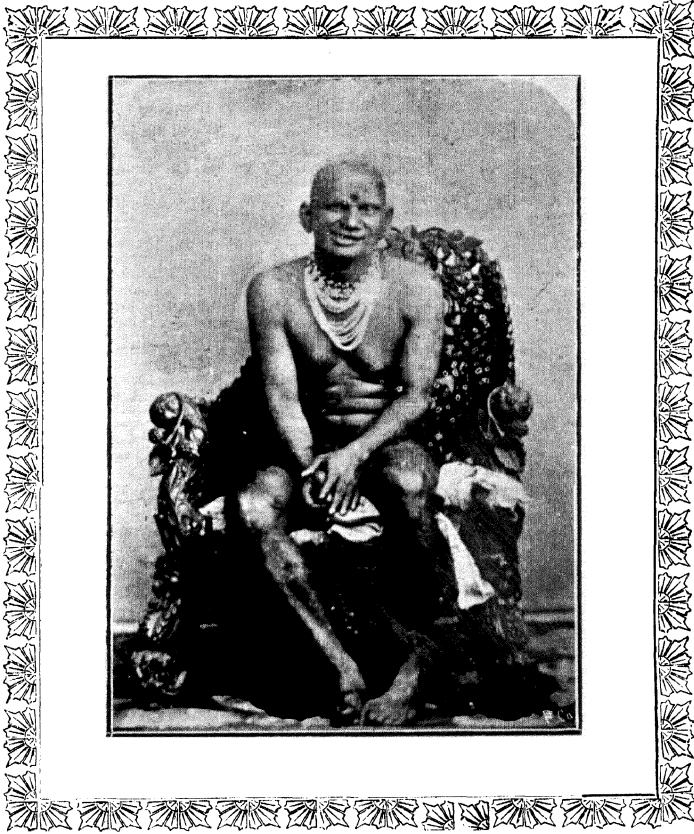

श्री धोंडी म०, पलूस. (ब्रह्मीभूत)

Shri Dhondi, Palus. (Late)

संतपाउलें साजिरीं । गंगा आली अह्मांवरी ॥ १ ॥ जंथें
पडे रजधुळी । तेथें करात्री अंघोळी ॥ २ ॥ संतुबंध
वाराणसी । अवधी तीर्थे तयांपासीं ॥ ३ ॥ तुका ह्मणे
धन्य जालें । संतसागरीं मिळालें ॥ ४ ॥

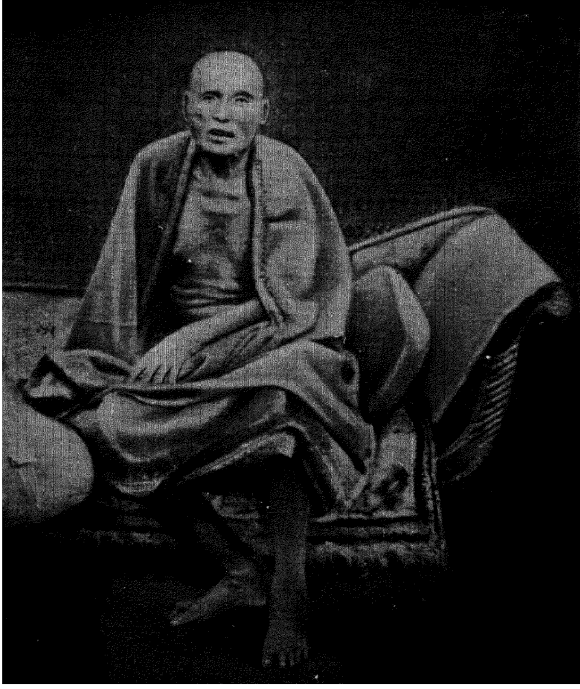

श्री कृष्ण म० कोल्हापूर. (ब्रह्मीभूत)

Shri Krishna, Kolhapur. (Late)

कृपेचे सागर होचि साधुजन । तिहीं कृपादान केलें मज॥१॥
बोबडे वाणीचा केला अंगीकार । तेणें माझा स्थिर केला जीव
॥२॥तेणें सुखें मन स्थिर जालें ठायीं । संतीं दिला पायीं ठाव
मज ॥ ३ ॥ नामी नामी ऐंसें बोलिले वचन । तें माझें
कल्याण सर्वस्वही ॥ ४ ॥ तुका ह्मणे जालों आनंद निर्भर ।
नाम निरंतर घोष करूं ॥ ५ ॥

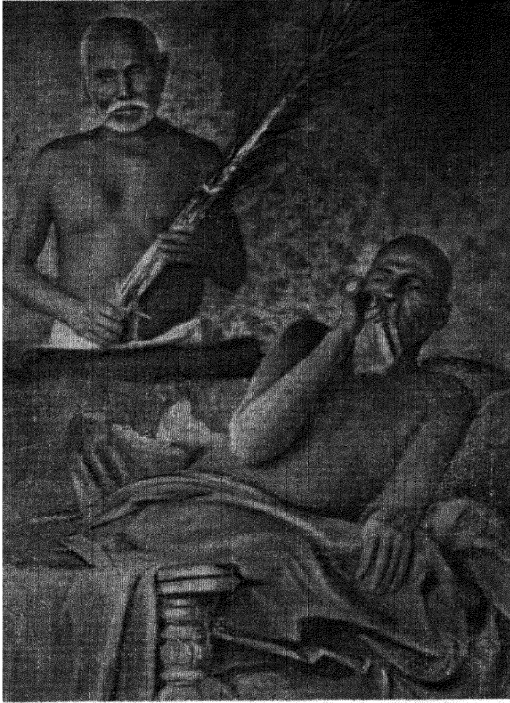

श्री नारायण म०, चांदोरी. (ब्रह्माभूत)

Shri Narayan, Chandori. (Late)

पुण्यवंत ब्हावें । घेतां सज्जनांचीं नावें ॥१॥
ने घे माझे वाचे तुटी । महालाभ पुकासाठी ॥१॥
विश्रांतीचा ठाव । पार्यीं संतांचिया भाव ॥३॥
तुका ह्मणे पारें । जाती संतांचिया जपें ॥४॥

श्री गजानन म०, शेगांव. (ब्रह्मीभूत)

Shri Gajanan Shegam. (Late)

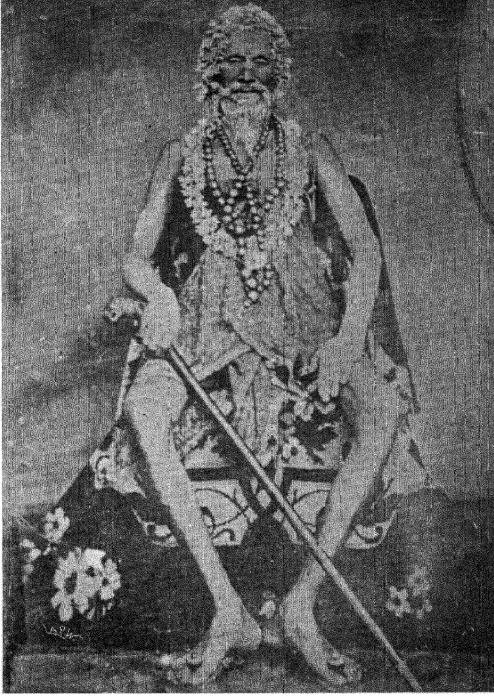
जाणे भक्तीचा जिन्हाळा । तोचि देवाचा पुतळा ॥१॥

आणिक न ये माझ्या मना । हो का पंडित शाहणा ॥२॥

नामरूपीं जडलें चित्त । त्याचा दास मी अंकित ॥३॥

तुका ह्यणे नवविध । भक्ति जाणे तोचि शुद्ध ॥४॥

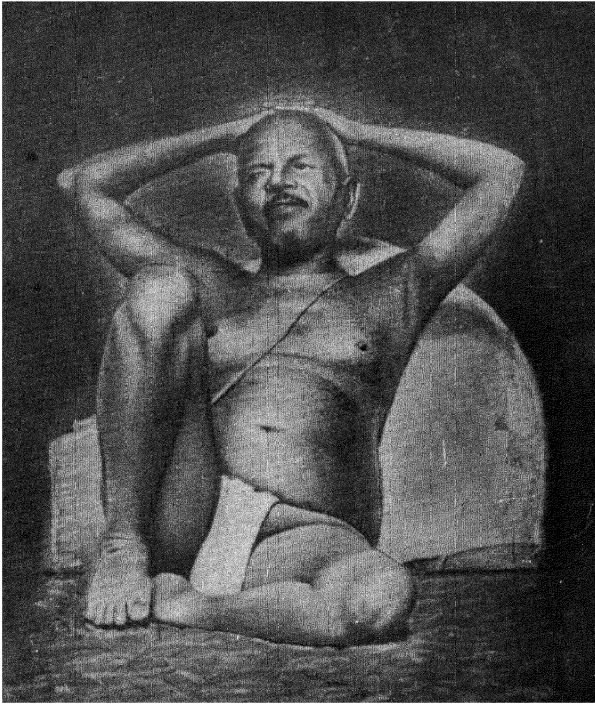

श्री निर्मलदास म० सुरत. (ब्रह्मीभूत)

Shri Nirmaldas, Surat. (Late.)

संतांचे घरींचा दास मी कामारी । दारीं परोवरी लोळ-
तसें ॥ १ ॥ चरणींचे रज लागती अंगास । तेणें बेताळिस
उद्धरती ॥ २ ॥ उच्छिष्ट हें जमा करूनि पत्रावळी ।
घालीन कवळी मुखामाजी ॥ ३ ॥ तुका ह्मणे मज आणकि
विचार । नेणें हेंचि सार मानीतसें ॥ ४ ॥

श्री सीताराम म०, मंगळवेढें. (ब्रह्मीभूत.)

Shri Sitaram, Pandharpur (Late)

शुद्धबीजा पोटी । फळें रसाळ गोमटी ॥१॥

मुखी अमृताची वाणी । देह देवाचे कारणी ॥२॥

सर्वांगी निर्मल । चित्त जैसे गंगाजळ ॥३॥

तुका ह्मणे जाती । ताप दर्शनें विश्रान्ती ॥४॥

श्री लक्ष्मण म०, वाकरी. (ब्रह्मीभूत.)

Shri Laxuman, Vakri. (Late.)

संत आले घरा । तों मी अभागी दातारा ॥ १ ॥
कासयानें पूजा करूं । चरण हृदयींच धरूं ॥ २ ॥
काया कुरवंडी । करुन ओंवाळून सांडी ॥ ३ ॥
तुका ह्मणे भावें । हात जोडीं असो ठावें ॥ ४ ॥

श्री सूर्याजी म०, राजापूर. (ब्रह्मीभूत)

Shri Suryaji, Rajapur. (Late)

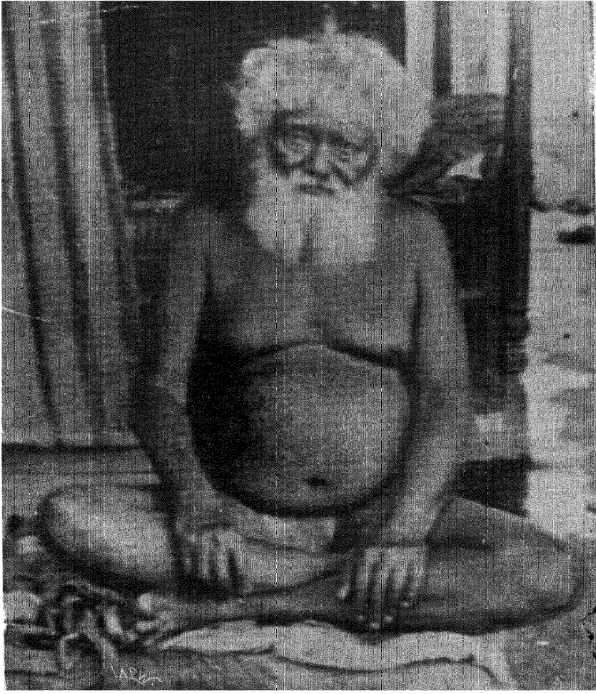
ऐकाजी संतजन । सादर मन करुनि ॥ १ ॥

सकळांचें सार एक । कंटक ते त्यजावे ॥ २ ॥

विशेषता कांद्याहूनी । सेवि त्या घाणी आगळी ॥ ३ ॥

तुका ह्मणें ज्याची जोडी । ते परवडी बैसीजे ॥ ४ ॥

श्री वसुंधानंद म०, काशी. (ब्रह्माभूत.)

Shri Vasudhanand, Kashi. (Late)

भक्तां समागमै सर्वभावे हरी । सर्व कामकरी न सांगतां ॥१॥
सांटवला राहे हृदय संपुष्टी । बाहेर धाकुटी मूर्ति उभी ॥२॥
मागण्यांची वास पाहे मुखाकडे । चिंतिल्या रोकडे मनोरथ
॥३॥ तुका ह्मणे जीव भाव देवापायीं । ठेवूनि ते काहीं न
मागती ॥ ४ ॥

श्री परमानंद म० काशी. (ब्रह्मीभूत)

Shri Parmanand, Kashi. (Late)

संतसमागम एखादिया परी । राहावें त्याचे द्वारी श्वानयाती
॥१॥ तेथें रामनाम होईल श्रवण । घडेल भोजन उच्छि-
ष्टाचें ॥२॥ कामारी बटीक सेवेचे सेवक । दीनपण रंक तेथें
भलें ॥३॥ तुका म्हणे सर्व सुख त्या संगती । घडेल पंगती
संतांचिया ॥४॥

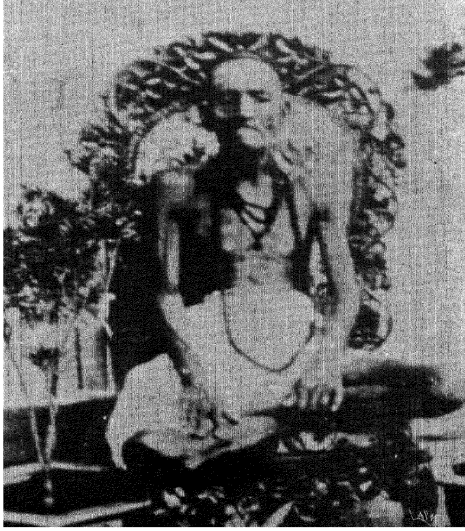

श्री ब्रह्मचैतन्य गोंदवलेकर म०, (विद्यमान.)

Shri Gondawlaker, Gondavla. (Alive.)

संत गाती हरिकीर्तनी । त्यांचें घेइन पायवणी ॥१॥
हेंचि तप तीर्थ माझे । आणीक मी नेणें दुजे ॥२॥
काया कुरवंडी करीन । संत महंत ओवाळीन ॥३॥
संत महंत माझी पूजा । अनुभाव नाहीं दुजा ॥४॥
तुका ह्मणे नेणें काहीं । अवघें आहे संतांपायीं ॥५॥

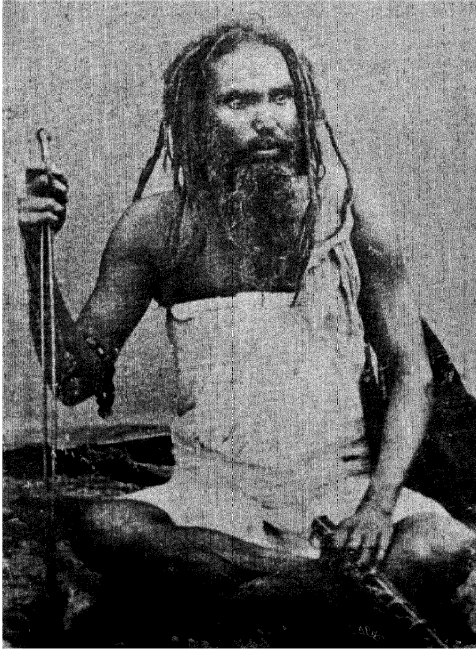

श्री बालकृष्ण म०, औरंगाबाद. (ब्रह्मीभूत)

Shri Balkrishna, Aurangabad. (Late)

भावे गावे गीत । शुद्ध करूनियां चित्त ॥ १ ॥ तुज व्हावा
आहे देव । तारी हा सुलभ उपाव ॥२॥ आणिकांचे कार्नी ।
गुण दोष मना नाणी ॥३॥ मस्तक ठेंगणा । करीं संतांच्या
चरणा ॥४॥ वेची तें वचन । जेणें राहे समाधान ॥ ५ ॥
तुका ह्मणे फार । थोडा तरी परउपकार ॥६॥

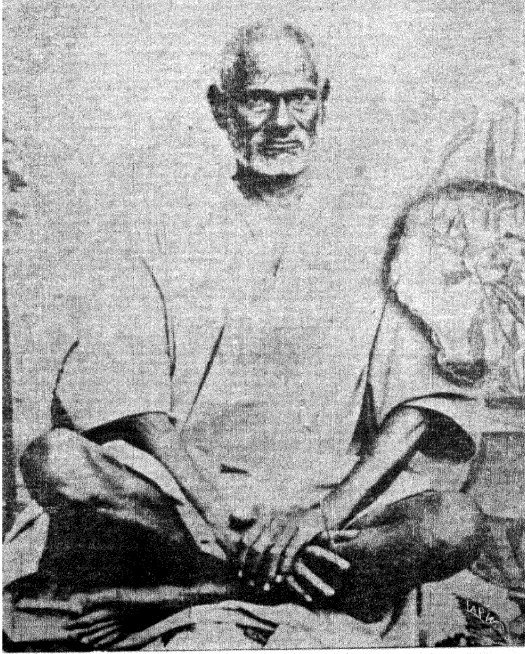

श्री बोरीकर म० गोमंतक (बह्मीभूत.)

Shri Boriker, Goa. (Late)

वैराग्याचें भाग्य । संतसंग हाचि लाभ ॥ १ ॥
संत कृपेचे हे दीप । करी साधका निष्पाप ॥ २ ॥
तोचि देव भक्त । भेदाभेद नाहीं ज्यांत ॥ ३ ॥
तुका प्रेमें नाचे गाये । गाणियांत विरोन जाये ॥ ४ ॥

श्री हयग्रीव म०, चांदा. (ब्रह्मीभूत)

Shri Hayagriv, Chanda. (Late)

काय माझी संत पाहती जाणीव । सर्व माझा भाव त्याचे
पार्यी ॥१॥ कारण सरतें करा पांडुरंगीं । भूषणाची जर्गीं
काय चाड ॥२॥ ब्रोबड्या उत्तरीं हणें हरिहरि । आणीक
भीकारी नेणें दुर्जे ॥३॥ तुका हणें तुम्ही विठ्ठलाचे दास ।
करितो मी आस उच्छिष्टाची ॥४॥

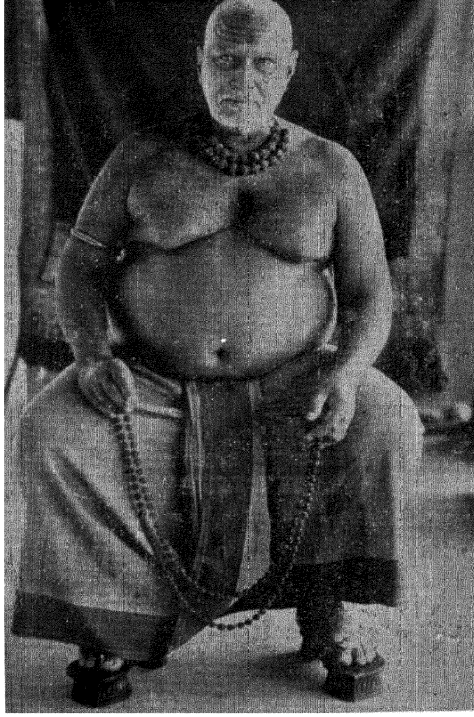

श्री रंगनाथ म०, जालना. (विद्यमान)

Shri Ranganath, Jalna. (Alive)

तुम्ही संत मायबाप कृपावंत । काय मी पतित कीर्ती वाणूं ॥ १ ॥
अवतार तुम्हां धराया कारण । उद्धरावे जन जड जीव ॥ २ ॥
वाढविलें सुख भक्तिभाव धर्म । कुळाचार नाम विठोबाचें ॥ ३ ॥
तुका म्हणे गुण चंदनाचे अंगीं । तैसे तुम्ही जर्गी संतजन ॥ ४ ॥

श्री विद्यानंद म० बेलापुर. (ब्रह्मीभूत)

Shri Vidyand, Belapur. (Late)

हरिदासाचिये घरीं । मज उपजवा जन्मांतरीं ॥ १ ॥

हणसी कांहीं मागा । हेंचि दंगा पांडुरंगा ॥ २ ॥

संतां लोटांगणीं । जातां लाजो नको मनीं ॥ ३ ॥

तुका हणें अंगीं । शक्ती देईं नाचें रंगीं ॥ ४ ॥

श्री पद्मनाभ स्वामी म० कारवार. बाड मठ (ब्रह्मीभूत)

Shr Padmanabh, Karavar Bad muth. (Late)

श्रीसंतांचिया माथा चरणांवरी । साष्टांग हें करीं दंडवत ॥
विश्रांती पावलों संभाळउत्तरी । वाढलें अंतरी प्रेमसुख
॥२॥ डौरली हे काया कृपेच्या वोरसें । नव्हे अनारिसें
उद्धरलों ॥३॥ तुका हणणे मज न घडतां सेवा । पूर्व पुण्य
ठेवा ओडवला ॥ ४ ॥

श्री ठाकूर हरनाथ म०, बंगाल (ब्रह्मीभूत)
Shri Thakur Harnath, Bengal (Late)

हैंचि दान देगा देवा । तुझा विसर न व्हावा ॥१॥
गुण गाईन आवडी । हेचि माझी सर्व जोडी ॥२॥
नलगे मुक्ति धन संपदा । संतसंग देई सदा ॥३॥
तुका ह्मणे गर्भवार्सी । सुखें घालवें आह्मार्सी ॥४॥

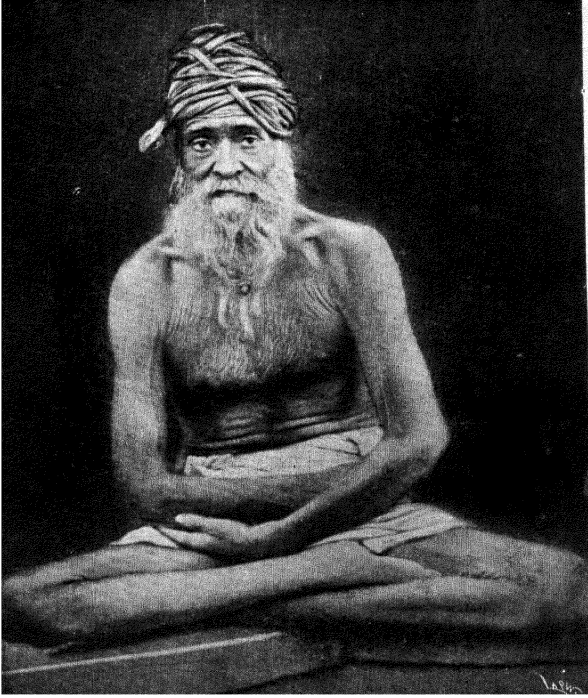

श्री रामतर्थ म०, पंजाब. (ब्रह्माभूत)

Shri Ramtirtha, Panjab. (Late)

संतांचा महिमा तो बहु दुर्गम । शाद्धिकांचें काम नाही येथे
॥१॥ बहु धड जरी जाली द्वैस गाय । तरी होईल काय काम
धनु ॥२॥ तुका हणु अंगें व्हावें तें आपण । तरीच महि-
मान येईल कळों ॥३॥

श्री बाबा संतराम, अजमीर. (ब्रह्माभूत.)

Shri Baba Santaram, Ajmer. (Late.)

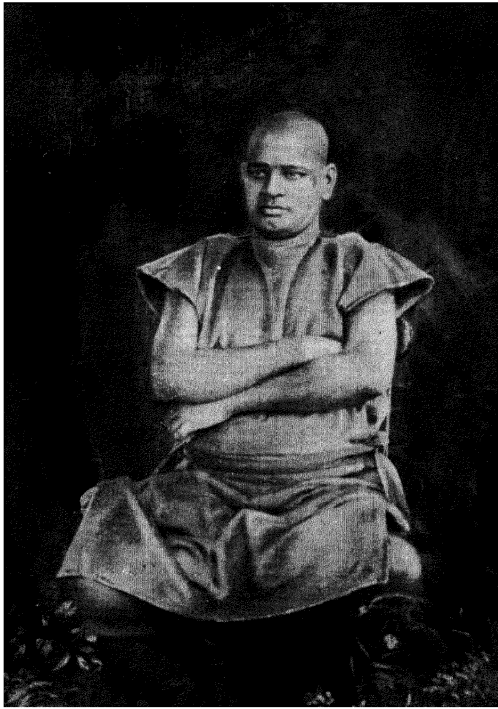
संत मारगीं चालती । त्याची लगो मज माती ॥ १

काय करावीं साधनें । काय नव्हे एक तेणें ॥ २ ॥

शेष घेईन उच्छिष्ट । धाय धर्णावरी पांट ॥ ३ ॥

तुका ह्मणे संतांपायीं । जाव ठविला निश्चयीं ॥ ४ ॥

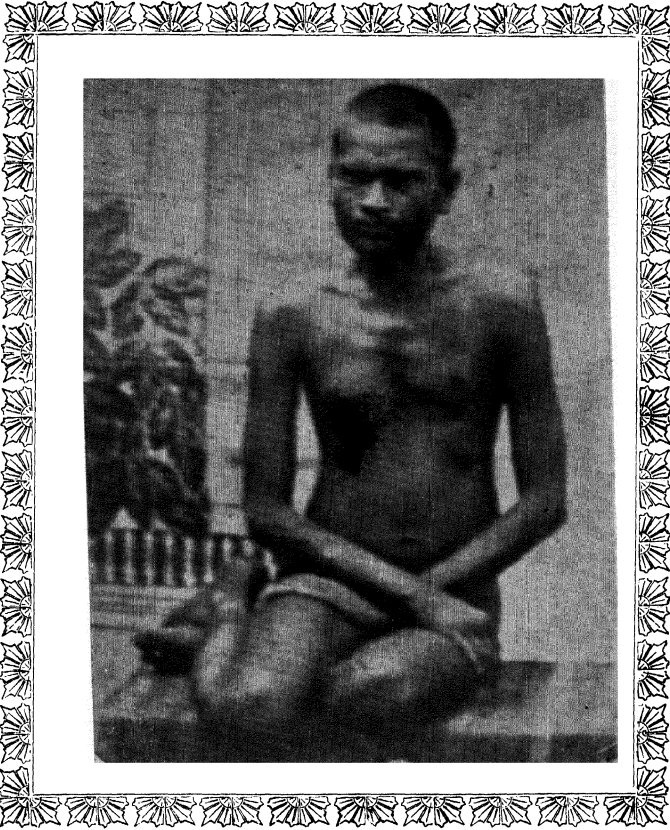

श्री अगम्यगुरु म०, हिमालय. (विद्यमान)
Shri Agamya Guru, Himalaya (Alive)

पुनीत केलें विष्णुदासी । संगें आपुलिया दोषी ॥ १ ॥
कोण पाहे तयांकडे । वार विठ्ठलाचे गाढे ॥ २ ॥ अशुभ
त्यां पुढें । शुभ होऊनियां ठाकें ॥ ३ ॥ प्रेम सुखाचिया
रासी । पाप नाही ओखदासी ॥ ४ ॥ तुका ह्मणे त्यांनीं ।
केली वैकुंठ मेदिनी ॥ ५ ॥

श्री वैजनाथ ऊर्फ मौने म०, बंगाल. (विद्यमान)

Shri Vaijanath, Bengal. (Alive)

तरांचि संत ह्यणावे । नेणे आपुलें परावें ॥ १ ॥

भूतमात्रीं हरीवीण । न पाहेचि दुजे पण ॥ २ ॥

प्रेम अंतरीं निःसामि । मुखीं ज्याचे रामनाम ॥ ३ ॥

तुका ह्यणे देहभाव । संतीं सोडियेला गांव ॥ ४ ॥

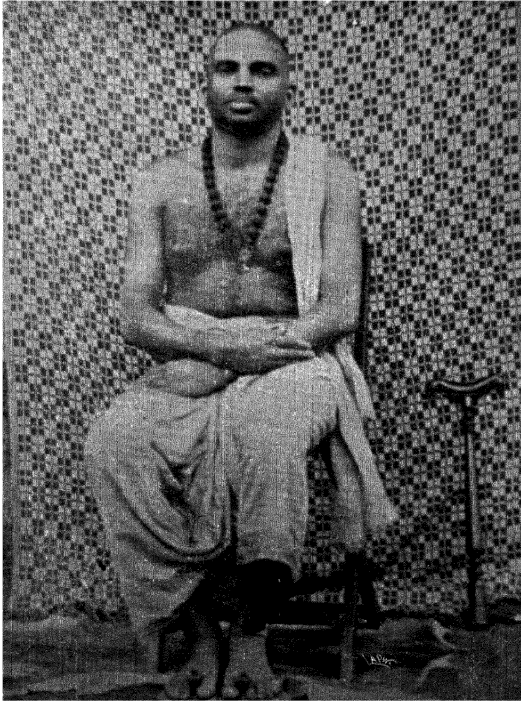

श्री मंगलागिरी म०, जोशी म०. (ब्रह्मीभूत)

Shri Mangalagiri, Joshi muth. (Late)

आत्मां विष्णुदासां हेचि भांडवल । अवघा. विठ्ठल धन वित्त
॥१॥ वाणी नाही ध्यावें आपुलिया हातें । करोनियां चित्तें
समाधान ॥ २ ॥ तुका हणें द्रव्य मेळविलें मागें । हें तों
कोणासंगे आलें नाही ॥ ३ ॥

श्री शिवरामस्वामी, बंकापुर. (विद्यमान.)

Shri Shivram, Bunkapur (Alive) [S. C.]

आजी बरवें जालें । माझे माहेर भेटले ॥ १ ॥

डोळां देखिले सजन । निवारला भागशीण ॥ २ ॥

धन्य जालों आतां । क्षेम देऊनियां संता ॥ ३ ॥

इच्छेंच पावलो । तुका ह्मणे धन्य जालों ॥ ४ ॥

श्री शालिग्रामजी, दिल्ली. (ब्रह्माभूत)

Shri Shaligramjee, Delhi. (Late)

आतां तुम्ही कृपावंत । साधुसंत जिवलग ॥ १ ॥
गोमटें तें करा माझे । भार ओझे तुम्हांसी ॥ २ ॥
वंचिलें ते पायांपाशीं । नाहीं यासी वेगळें ॥ ३ ॥
तुका हणें सोडिल्या गांठी । दिली मिठी पायांसीं ॥४॥

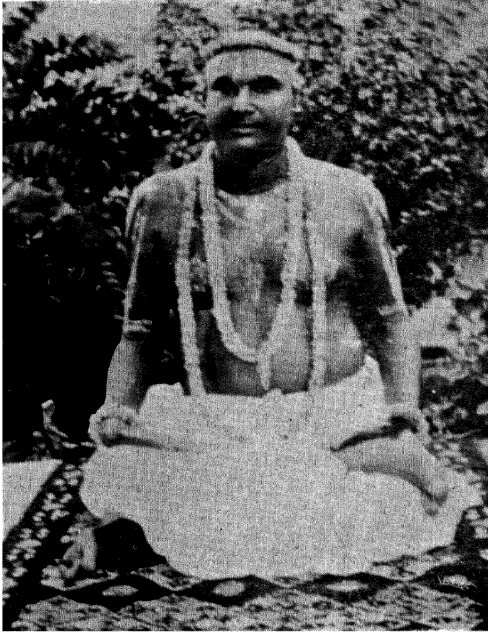

श्री राधास्वामीजी दिल्ली. (ब्रह्मभूत.)

Shri Radha Swamijee, Delhi. (Late)

संतसंगें याचा वास सर्वकाळ । संचला सकळ मूर्तिमंत ॥ १ ॥
घाळनियां काळ अवघा बाहेरी । त्यासीच अंतरीं वास दिला
॥ २ ॥ आपुलेंसं जिहीं नाही उरें दिलें । चांजवितां भलें
ऐसीं स्थळें ॥ ३ ॥ तुका म्हणे नाहीं झांकत परिमळ ।
चंदनाचें स्थळ चंदनचि ॥ ४ ॥

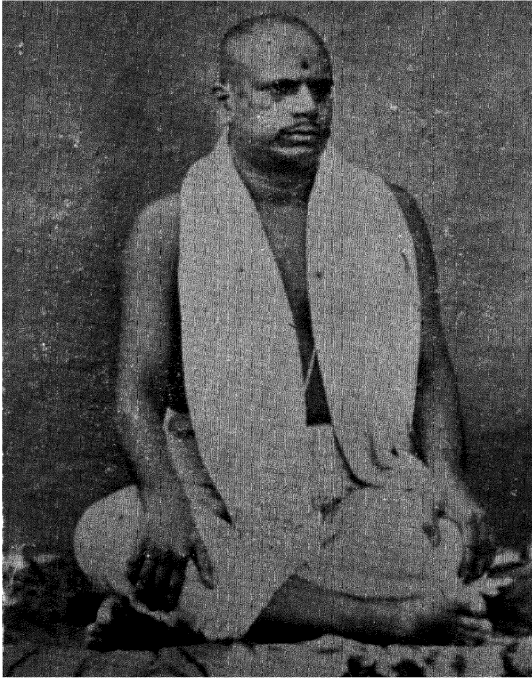

श्री राधाकृष्ण चरणदास, नडिया० (ब्रह्मीभूत.)

Shri Badoo Bawajee, Nadia. (Late)

संतांचे उपदेश आमुचे मस्तकीं । नाहीं मृत्युलोकीं राहा-
णेसा ॥ १ ॥ ह्मणऊनि बहु तळमळी चित्त । येई वो
धांवत पांडुरंगे ॥ २ ॥ उपजली चिंता लागला उशरि ।
होत नाही धीर निढळ वाटे ॥ ३ ॥ तुका ह्मणे पोटीं
रिघालेंसे भय । करूं आतां काय ऐसें जालें ॥ ४ ॥

श्री बी. कृष्णराव, पट्टूर. (विद्यमान)

Shri B. Krishnarav, Puttur. (Alive)

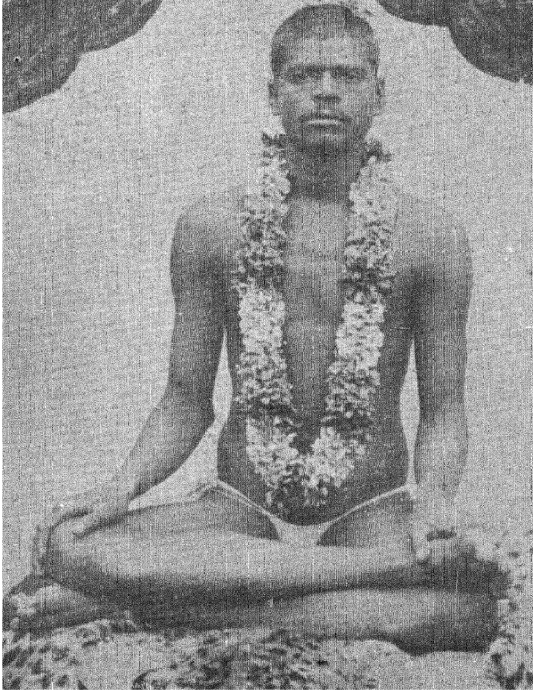
देव वसे चित्ती । ल्याची घडावी संगती ॥ १ ॥

ऐसे आवडतें मना । देवा पुरवावी वासना ॥ २ ॥

हारिजनासी भेटी । नहो अंग संगें तुटी ॥ ३ ॥

तुका हणें जिणें । भलें संतसंघष्टणें ॥ ४ ॥

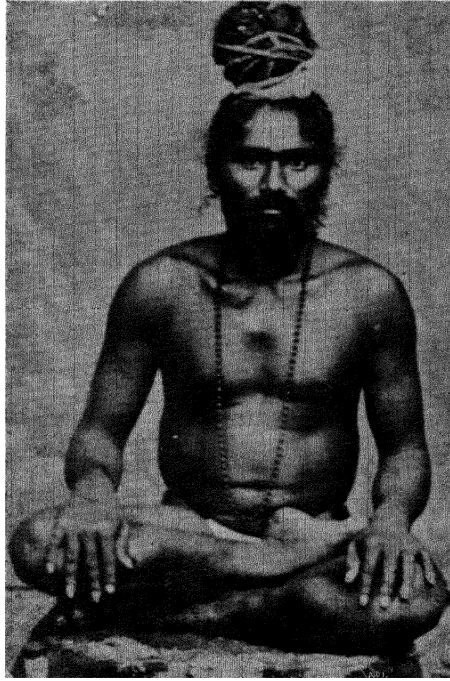

श्री रोविंदास म० पिलोव. (विद्यमान)

Shri Rovindas, Piliv. (Alive)

भाविकां हे वर्म सांपडलें निकें । सेविती कवतुकें धणी-
वरि ॥ १ ॥ इच्छितील तैसा नाचे त्यांचे छदें । वंदिती
तीं पदें सकुमारें ॥ २ ॥ विसरले मुक्ती भक्ति अभिळासें ।
ओढत सरिसें सुख आलें ॥ ३ ॥ तुका ह्मणे नाहीं
मागायाची आस । पांडुरंग त्यांस विसंबेना ॥ ४ ॥

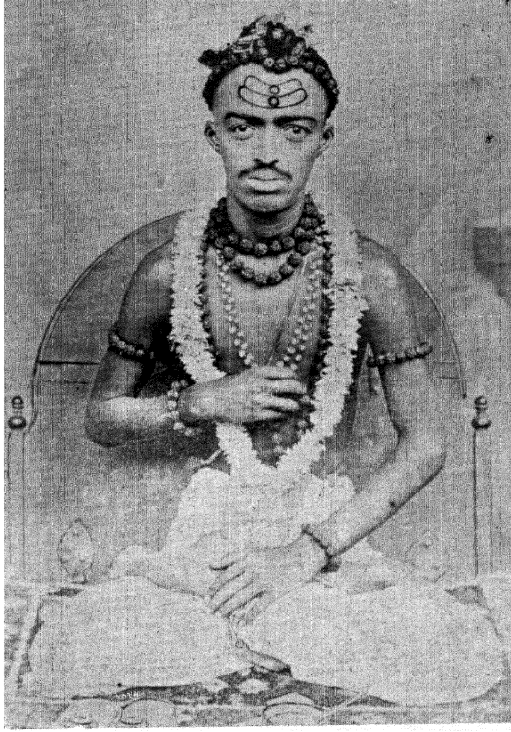

श्री अवधूत म०, पेठ हरसूल. (विद्यमान.)

Shri Avadhoot, Peth Harsul. (Alive.)

आले संत पाय ठेविती मस्तकीं । इहीं उभयलोकीं सरता
केलों ॥१॥ वंदीन पाउलें लोळें चरणीं । आजि इच्छा
धणीं फिटईल ॥ २ ॥ अवधीं पुर्वपुण्यें जालीं सानुकूळ ।
अवघेंचि मंगळ संतभेटी ॥४॥ तुका ह्मणे कृतकृत्य जालों
देवा । नेणें परि सेवा डोळां देखें ॥४॥

श्री नारायण म०, केडगांव. (विद्यमान.)
Shri Narayan, Kedgaon. (Alive.)

युक्ति तंव जाल्या कुंठित सकळा । उरली हे कळा जीवनाची
॥१॥ संतचरणीं भावें ठेविलें मस्तक । जोडानि हस्तक
राहिलोंसे ॥२॥ जाणपणें नेणें कांहींचि प्रकार । साक्षीतें
अंतर अंतर्गसी ॥३॥ तुका ह्मणे तुम्हीं केलें अभयदान ।
तेणें समाधान राहिलेंसे ॥४॥

श्री पांडुरंग म०, मुरगोड. (विद्यमान)
Shri Pandurang, Murgod. (Alive)

अवधा भार वाटे देवा । संतसेवा न घडतां ॥ १ ॥
कसोटी हे असे हातीं । सत्य भूतीं भगवंत ॥ २ ॥
चुकलेंसा दिसे पंथ । गेले संत तो ऐसा ॥ ३ ॥
तुका हणणे सोंग वांयां । कारण या अनुभवें ॥४॥

श्री मार्तंड प्रभु म०, हुमनाबाद. (विद्यमान)

Shri Martanda, Hominabad. (Alive)

संतकृपा जाली । इमारत फळा आली ॥ १ ॥ ज्ञानदेवें
रचिलें पाया । रचियेलें देवालय ॥ २ ॥ नामा त्याचा किं-
कर । तेणें केला हा विस्तार ॥ ३ ॥ जनार्दन एकनाथ ।
ध्वज उभारिला भागवत ॥ ४ ॥ भजन करा सावकाश ।
तुका जालासे कळस ॥ ५ ॥

श्री घनःशाम म०, वडगांव. (ब्रह्मीभूत.)

Shri Ghanasham, Vadagaon. (Late.)

आळिगने घडे । मांक्ष सायुज्यता जोडे ॥१॥
ऐसा संतांचा महिमा । जाली बोलायाची सीमा ॥२॥
तार्थि पर्वकाळ । अवधी पायापे सकळ ॥३॥
तुका हणणे देवा । त्यांची केली पावे सेवा ॥४॥

श्री जोतीबा म०, अकलकोट. (ब्रह्मीभूत)

Shri Joteeba, Akkalkote. (Late)

वैष्णवांसंगती सुख वाटे जीवा । आणिक मी देवा कांहीं
नेणें ॥ १ ॥ गायें नाचें उडे आपुलिया छंदें । मनाच्या आ-
नंदें आवडीनें ॥ २ ॥ लाज भय शंका दुराविला मान । न
कळे साधन यापरतें ॥ ३ ॥ तुका ह्मणे आतां आपुल्या
सायासें । आह्मां जगदीशें संभाळावें ॥ ४ ॥

श्री शिवदत्त म०, पांचालेश्वर. (ब्रह्मीभूत.)

Shri Shivdatt, Panchaleshwar. (Late)

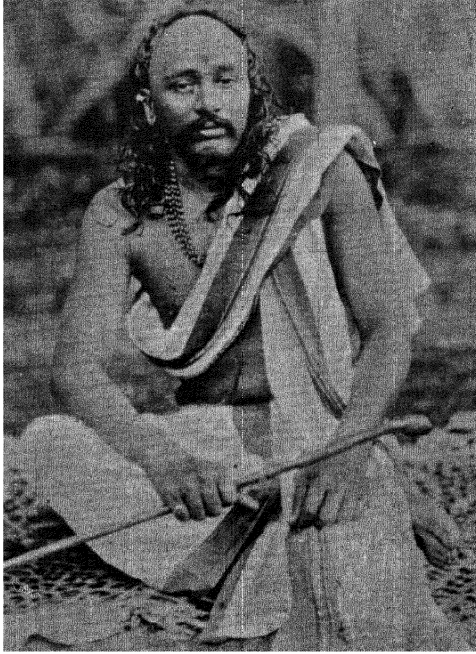
धन्य आजि दिन । जालें संतांचें दर्शन ॥१॥

जाली पापा तापा तुटी । दैन्य गेलें उठाउठी ॥२॥

जालें समाधान । पायीं विसांवलें मन ॥३॥

तुका म्हणे आले घरा । तोचि दिवाळी दसरा ॥४॥

श्री दत्तोपंत बालेकुंद्री, म० बेळगांव. (ब्रह्मीभूत)

Shri Dattopant Balekundri, Belgaon, (Late)

गंगा आली आम्हावरी । संतपाउले साजिरीं ॥ १ ॥

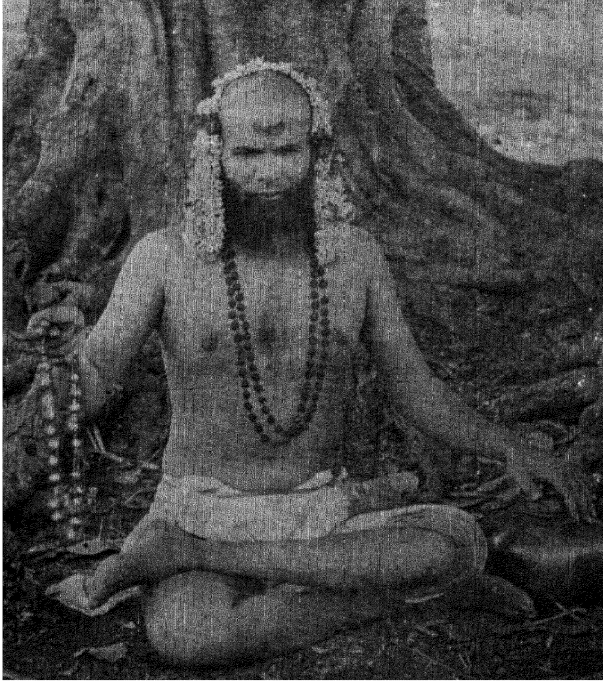
तेथे करीन मी अंधोळी । उडे चरणरजधुळी ॥

येती तीर्थावळी । पर्वकाळ सकळ ॥ २ ॥

पाप पळालें जळालें । भवदुःख दुरावलें ॥ ३ ॥

तुका ह्मणे धन्य जालों । सप्तसागरांत न्हालों ॥ ४ ॥

श्री नुरीदास म० मुंबई. (विद्यमान.)
Shri Nuridas, Bombay. (Alive)

तुहीं पाय संती । माझे ठेवियेले चिर्ती ॥१॥
आतां बाधूं न सके काळ । जाळीं विषम शीतळ ॥२॥
भय नाही मनी । देव वसे घरीं रानीं ॥३॥
तुका ह्मणे भये । आता स्वप्नीं ही तें नये ॥४॥

भक्तिज्ञानवैराग्यपरपदसंग्रह.

पदें—श्रीबांदकरकृत.

पद १ लें.

रामा दयाघना क्षमा करुनि मज पाहीं । जरि बहु अपराधी खराचि मी अन्यायी । तुजविण पाहातां रे; संसारीं सुख नाहीं, निमिषभर काहीं निमिषभर काहीं ॥ रामा० ॥ धु० ॥ कोठिल कोण मी न जाणिला हा पत्ता । आजवरि अज्ञानें मिरविली विद्वत्ता । देहात्मत्वाची स्थिति झाली उन्मत्ता । येउनि जन्मा रे, व्यर्थ श्रमविलि आई, हेच मानिं खाई ॥ रामा० ॥ १ ॥ नाथ अनाथ तूं मायबापही तैसा, परि मी उद्भवलों पतीत पापी ऐसा । तरि निज नामाचें महत्व सांडिसि कैसा । पावन नामा रे, जाच देति रिपु साही, साच वपु दाही ॥ रा० ॥ २ ॥ करुणासागरा राघवा रघुराजा । विषयीं पांगला नका करूं जिव माझा । भजनीं चांगला मिळवीं साधुसमाजा । भुलुनि प्रपंचारे, श्रमुनि श्रमुनि ठायीं ठायीं, हरुनि वय जाई ॥ रा० ॥ ३ ॥ सच्चित्सुख तो तूं परब्रह्म केवळ । विश्वीं व्यापला तरंगीं जैसें जळ । अवतरतोसि हें उपासकाचें बळ । भक्तजनांला रे, चित्रविचित्र उपायीं; सतत सुखदायी ॥ रा० ॥ ४ ॥ विष्णु कृष्ण जगन्नाथ तुझा मी लेक । चरणी शरण दे स्मरण आपुलें एक । हातीं संतांची सेवा घडवि अनेक । जगदभिरामा रे, मानस हें तव पायीं, जडविं लवलाहीं ॥ रा० ॥ ५ ॥

पद २ रें.

विश्वान्चा विश्राम रे । स्वामी माझा राम रे । आनंदाचें धाम त्याचें, गाऊं वाचे नाम रे ॥ धु० ॥ चिद्रत्नांची खाण रे । एकाएकीं जाण रे । प्राणाचाही प्राण माझा गड्या तुझी आण रे ॥ वि० ॥ १ ॥ देवाचा जो देवरे तो हा स्वयमेव रे । अलक्ष्य लक्षुनी साक्षी । घेऊं अंगें खेव रे ॥ वि० ॥ २ ॥ शिवाचा आराम रे । भक्तपूर्ण काम रे मुक्त योगीजन गाती । जयसी निष्काम रे ॥ वि० ॥ ३ ॥ मिथ्या हे अनेक रे । सत्य राम एक रे । विष्णु कृष्ण जगन्नाथ । करी हा विवेक रे ॥ वि० ॥ ४ ॥

पद ३ रें.

रघुराय रघुराय मज दाखविं रे निजपाय ॥ ध्रु० ॥ काय करिसि कोणाठायीं आमुचा । जनक आणि तूं माय ॥ मज० ॥ १ ॥ सार नसुनि संसारीं विटलें । दार पुत्र धन चितुनि सुकलें । प्रापंचिक व्यवसाय ॥ म० ॥ २ ॥ तारक पतितोद्धारक तूं तरी । पारक जन सुखकारक श्रीहरी । तुज न भजत वय जाय ॥ म० ॥ ३ ॥ फार दुष्ट समुदाय व्यापला । भारहरक अवतार आपुला । अजुनि उशिर तुज काय ॥ म० ॥ ४ ॥ वारंवार किति विनवुं आपणा । गार करी मति हरुनि मीपणा । नुरखुनि सर्व अपाय ॥ मज० ॥ ५ ॥ विष्णु कृष्ण जगन्नाथ तुझा । आठव अंतरिं देवची न दुजा न सुचति अन्य उपाय ॥ म० ॥ ६ ॥

पद ४ थें.

राजीवनयन हरे, जगज्जीवन मुरारे । निज नेट लाउनि भेटसी कधि थेट सुविचारें ॥ रा० ॥ १ ॥ कामादि षड्विपु रे । रामा न ठेविं पुरे । मी रंक तव पदपंकजीं निःशंक करिं वारे ॥ रा० ॥ २ ॥ नरदेह न राहिल रे, परमार्थ जाइल रे ॥ यमराय, दंडिल काय, कशी रघुराय सुटका रे ॥ रा० ॥ ३ ॥ करुणासागर रे अद्वय सुखागर रे । विष्णु कृष्ण जगन्नाथ, नित्य तुज गात, आत्मनिर्धारें ॥ रा० ॥ ४ ॥

पद ५ वें.

न येसि कां रे अजून प्रभु जानकीजीवना । जगदवना, सुखभवना ॥ न० ॥ १ ॥ पापजनित हे त्रिताप गांजिति माझि मति पहा कशि जिकडून तिकडून मज सोसवेना ॥ न० ॥ २ ॥ न सुचे कांहीं उपाय, हरि हे अपाय, काय पाहसी गम्मत हटकून पकडून करि शत्रुहवना ॥ न० ॥ ३ ॥ विष्णु कृष्ण जगन्नाथ, दावि निज पाय मज मायबाप तूंचि तुज हुडकून मांडिलें स्तवना ॥ न० ॥ ४ ॥

पद ६ वें.

तूं झडकरि ये श्रीरामा रे । तूं झडकरि ये श्रीरामा रे श्रीरामा रे, श्रीरामा रे ॥ तूं० ॥ ध्रु० ॥ विषयवासनासंग करी मनोभंग, निजात्मा रामा रे । नामरूपात्मक देहभाव हरी, भेट देउनि सुखधामा रे । सुखधामा रे । सुख धामा रे ॥ तूं० ॥ १ ॥ त्रिविधताप मज जाचवि हे मति । कांचवि मेघ-

श्यामा रे । नाचविते अति चित्त निरंतर कल्पुनि स्त्रीधनकामा रे ॥ धन० ॥
तूं० ॥ २ ॥ विष्णु कृष्ण जगन्नाथ शरण मी, दावी पद स्वयंधामा रे । या
मानवजन्मी भजनरहित जाऊ काल न रिकामा रे । न रिकामा रे ॥ तूं० ॥ ३ ॥

पद ७ वें.

जगज्जीवन रामी रमा रे । शरण जाउनि दृढ धरुनि गुरुचरण ॥ धु० ॥
नरजन्माचें सार्थक साचें । जरि करि विवरण आत्मत्वाचें । तरि हे नौका
होय भवतरण ॥ रा० ॥ १ ॥ विषयासक्ति ल्यजुनि विरक्ति । योगें करितां
नवविध भक्ति । सहज मुक्ति सुख हरि जनन मरण ॥ रा० ॥ २ ॥ वैष्णव
गुरुवर अद्वय सुखकर । कृष्ण जगन्नाथ राघव तत्पर । निल्य निरंतर अज्ञान-
हरण ॥ रा० ॥ ३ ॥

पद ८ वें.

दाविसि कार्थि पाया, हरिति जे अज्ञान अपाया ॥ धु० ॥ आळवितों
किति तुज सीतापति मज दर्शन व्हाया । आपुलें मज दर्शन व्हाया । हा
मायाब्धि तराया गुण गाया, रघुराया ॥ दा० ॥ १ ॥ मंदहसित मुख अखंडात्म
सुख अंगें अनुभवाया । हृदया या उदया या, पर्दि काया अर्पाया ॥
दावि० ॥ २ ॥ धीर तुझा रघुवीर मानसिक दुःख अंतराया । जीवा
या, श्रमवाया, भ्रमवाया सुत जाया ॥ दा० ॥ ३ ॥ कंजलोचना
बंधमोचना न करिं उशिर याया । अवताराया, रिपु माराया, उद्धाराया, मन
थाराया ॥ दा० ॥ ४ ॥ राम विष्णु कृष्ण जगन्नाथ त्रिभुवन ताराया ।
भूभाराया तूं हाराया, अघ साराया, अभय कराया ॥ दा० ॥ ५ ॥

पद ९ वें.

रघुराज न धरि वाज आत्मभक्ति दे सदा ॥ धु० ॥ नरतनु त्वां दिधलि
खरी । मळलि विषयिं बहुत परी । करुनि कृपा दृष्टि बरी । सदय हृदय
झडकरि मज भेट एकदा ॥ रा० ॥ १ ॥ स्थिर धरि सुहृदासवित्त, चंचल
विषयांत चित्त । विनवि मी तुज यानिमित्त । न करिं उशिर तळमळे मति
येसि तूं कदा ॥ रघु० ॥ २ ॥ विष्णु कृष्ण जगन्नाथ । कळविलि तुज
सर्व मात । तूं तो अससि दीनानाथ । दाखविं सच्चित्सुखमय आपुल्या पदा
॥ रा० ॥ ३ ॥

पद १० वें.

येई रे येई रे वेगीं येई रे श्रीरामा । कां रे अजुनि अंत पाहसी संत-
मनोविश्रामा ॥ ये० ॥ ध्रु० ॥ निष्ठुर नव्हसी कधीं आयकों पुराणीं ।
भक्तजनाची कळवळ ऐसी गर्जे व्यासवाणी ॥ ये० ॥ १ ॥ तुजविण माझे
निजसुख बोलवेना । भजन पुजन नित्यनेम चालवेना ॥ ये० ॥ २ ॥
किति आठवूं या खोब्या जाणुनी प्रपंचा । तोटा आयुष्याचा न सरे मोठा
कर्म संचा ॥ ये० ॥ ३ ॥ विष्णु कृष्ण जगन्नाथ स्मरे निजनामा । या
मानवजन्माचें साधन आपण सुखधामा ॥ ये० ॥ ४ ॥

पद ११ वें.

मज तारक तूं श्रीरामा रे । ध्रु० ॥ तारक भवभवअवतार तुझा हा ।
भयहारक निजसुखधामा रे ॥ मज० ॥ १ ॥ फार कठिण संसार तरी हित ।
कारक गाइन नामा रे ॥ म० ॥ २ ॥ मारक दुर्जन भार कळतक्षण ।
स्मारक जनविश्रामा रे ॥ म० ॥ ३ ॥ गार करिसी निर्धार भजनीं ।
सुविचारक जगदभिरामारे ॥ म० ॥ ४ ॥ विष्णु कृष्ण जगन्नाथ पतित- ।
उद्धारक मेघश्यामा रे ॥ म० ॥ ५ ॥

पद १२ वें.

पुरे हरी नको मजला संसार ॥ ध्रु० ॥ मीपण घेउनि व्यर्थचि फिरलों ।
परि हें सर्व असार ॥ पु० ॥ १ ॥ सूक्ष्म विचारें सत्य गमे कीं । तव
नामामृत सार ॥ पु० ॥ २ ॥ कृष्ण जगन्नाथात्मज याचा । वेळ कीर्तनीं
सार ॥ पु० ॥ ३ ॥

पद १३ वें.

नारायणा न तुज ओळखील ॥ न कळे कांहीं वाटत गोड विषय ।
साठत पापनिचय आटत सकळ वय कां रे हरे उगिच मला भ्रम येथ
करुनि ठेला ॥ ना० ॥ १ ॥ नाहिं नामरस प्रेम धरुनियां से-
वियला । फिरतां संसारीं हे लुब्ध झाला साच अनुदिनीं जाच
होय जिव वाया गेला ॥ कां० ॥ ना० ॥ २ ॥ दृढ आशापाश तेणें
जाय परसदनाला । भासे दुर्दैवयोग आड आला । भजन पूजन ध्यान
न घडे खलची केला ॥ कां० ॥ ना० ॥ ३ ॥ विप्र जगन्नाथ बाळ करि

आळ होई त्याला । प्रसन्न तोडीं भवबंधनाला ॥ दुर्जन षड्वैरी यांचे संगें
कृष्णदास भ्याला ॥ कां० ॥ ना० ॥ ४ ॥

पद १४ वें.

तुज नमो जनकजापति ॥ राघवा ॥ तुज नमो श्रीसितापती । तूं घालिंसी
उडी भक्तांचे संकटीं ॥ तुज० ॥ ध्रु० ॥ सच्चिदानंद जो मुळि, तो तूं दश-
रथकुळीं ॥ अवतरला, जर्गि भरला ॥ तु० ॥ १ ॥ दुस्तर भवजलधि,
निस्तारिं हा निरवधि ॥ प्रभु सदया, करुनि दया ॥ तु० ॥ २ ॥ मारिलें
त्वां असुरांसि, तारिलें नरसुरांसी । वारुनी भया, करि अभया ॥ तु० ॥ ३ ॥
विष्णु कृष्ण जगन्नाथा । रक्षिसि मज अनाथा । लक्षुनि बरा, जानकिवरा ॥
तु० ॥ ४ ॥

पद १५ वें.

गुरूचा विसरूं कसा उपकार ॥ ध्रु० ॥ स्वस्वरूपाच्या अनुसंधानें ।
हरिला हा जडभार ॥ गु० ॥ १ ॥ कोण मी याचा विचार पहातां ।
चरणीं दिधला थार ॥ गु० ॥ २ ॥ कृष्ण जगन्नाथात्मजासि । वैष्णव सद्गु-
रूचा आधार ॥ गु० ॥ ३ ॥

पद १६ वें.

गुरुनि ऐसी चटक लाविलि मोठी । स्वयंभ हृदयीं मज देउनि भेटी ॥
ऐ० ॥ ध्रु० ॥ विसरवि देहघट आपण होय प्रगट । बुजुनि द्वैताचि वाट
आनंदीं लोटी ॥ ऐ० ॥ १ ॥ नावडे विषय धन केवळ वाटे वमन होउनि
मन उन्मन स्वरूप घोंटी ॥ ऐ० ॥ २ ॥ विष्णु गुरु ज्ञानदृष्टि ध्यापुनि नुरवि
सृष्टि । कृष्ण जगन्नाथ गोष्टी न वदे खोटी ॥ ऐ० ॥ ३ ॥

पद १७ वें.

जप तूं राम नाम किती मधुर मधुर मधुर मधुर ॥ ज० ध्रु० ॥ राम-
नामध्वनि उमटे । तेथें लक्ष लाविं नेटें । ब्रह्मानंद सहज भेटे, प्रचुर प्रचुर
प्रचुर प्रचुर ॥ ज० ॥ १ ॥ दृश्य देखतांचि दिठी । देईं द्रष्टेयासि मिठी, आपुलें
ध्यापण सौख्य घोंटी । न दुर न दुर न दुर न दुर ॥ ज० ॥ २ ॥ राम विष्णु
कृष्ण ध्यान त्यासि दे मुकुंद ज्ञान, जेणें होय समाधान, चतुर चतुर चतुर
चतुर ॥ ज० ॥ ३ ॥

पद १८ वें.

जाई गुरुपार्यीं लग वेगेंसीं हित पाहीं रे । नरतनु हे स्थिर नाहीं,
 विषयीं भरसि परि, पडसि अपार्यीं ॥ न० ॥ ध्रु० ॥ स्त्रीपुत्रसुहृत् तुज
 वाटे हित, यम घाला घालि तेव्हां, करिसि तूं कायी ॥ न० ॥ १ ॥ कोण
 कोणाचा यांत जिवाचा । भुलसि फुकट कायी धरिसि पिसायि ॥ न० ॥ २ ॥
 विष्णुगुरूपदा आठवुनि सदा । कृष्ण जगन्नाथ झाला सुखरूप ठायीं
 ॥ न० ॥ ३ ॥

पद १९ वें.

रात्रदिन राम गावूं रे । पुत्रकलत्रसुखभ्रम पुरे पुरे ॥ रा० ॥ ध्रु० ॥
 छत्रसुखासनिं माझा, स्वामि अयोध्येचा राजा, शोभे आजानुबाहू रे ॥
 रा० ॥ १ ॥ वामांकीं जानकिनार संमुख मारुतीवीर, दिसे सुंदर पाहूं रे ॥
 रा० ॥ २ ॥ राम विष्णुपर्दी चित्त ठेवी कृष्ण जगन्नाथ, सुख अद्वैत
 लाहूं रे ॥ रा० ॥ ३ ॥

पद २० वें.

राम जडला न सोडी । घडि घडि ओढी काय सांगूं तुज गोडी ॥ ध्रु० ॥
 नुरवितो दृश्यगुण, दावितो मुळींचि खुण, आपणा आपण जोडी ॥ रा० ॥ १ ॥
 जेथें धांवें तेथें मन रामचि होय चिद्वन बाई द्वैतभान मोडी ॥ रा० ॥ २ ॥
 राम विष्णु गुरुप्रीति, कृष्ण जगन्नाथीं अति, हरि देह मति खोडी ॥ रा० ॥ ३ ॥

पद २१ वें.

श्रीरामनाम गावूं फुकासाठीं ॥ ध्रु० ॥ धरुनी संसार पोटीं वदतां विषय-
 गोष्टि । काय लाभ हो शेवटीं । उमजा मनासी ॥ ना० ॥ १ ॥ करितां
 प्रपंचन्हाटी । वय जाय आटाभाटीं । काळ लागलासे पाठी । नकळतां
 प्रासी ॥ ना० ॥ २ ॥ वैष्णव सद्गुरु भेटीं । नुरविति दुःखें कोटी । कृष्ण
 जगन्नाथ घोंटी स्वरूपानंदासी ॥ ना० ॥ ३ ॥

पद २२ वें.

नांदवि त्रिभुवन जो जगजीवन । पतीतपावन दशमुखकंदन ॥
 ध्रु० ॥ मतिवरि पसरा देव न दुसरा । हृदयि न विसरा श्रीरघुनंदन ॥
 ना० ॥ १ ॥ सज्जन पालक ब्रह्मांडचाळक । श्रीराघव एक हरि भवबंधन ॥

ना० ॥ २ ॥ विष्णु गुरु तोच श्रीराम रुचतो । कृष्ण जगन्नाथ सुखरूप
करि वंदन ॥ ना० ॥ ३ ॥

पद २३ वें.

सदैव राम राम ह्यणा रे बापांनों ॥ सदै० ॥ नरतनु हे दुर्लभ गणा रे
॥ बा० ॥ ध्रु० ॥ तुळिं प्रपंच केला जरि निका । तरि होइल शेवटि हा
फिका । यम काढिल शोधुनि बहु चुका । मार मारिल कठिण आयिका रे
॥ बा० ॥ १ ॥ काय घालवितां वय फुका । ध्यानिं आठवा रघुनायका ।
ब्रह्मत्वे आपणा तुका । जन्ममरणाला मग मुका रे ॥ बा० ॥ २ ॥ देह
पडेल कधिं न भरंवसा । निजआत्मा आपुला कसा । हें जाणत एकांतीं
बसा । न कळे तरि गुरुला पुसा रे ॥ बा० ॥ ३ ॥ मोठेपणिंचा अभि-
मान सोडा । छी छी देह मीपण खोडा । दृढ असंगशस्त्रें तोडा । आहे
अखंड मुख तें जोडा रे ॥ बा० ॥ ४ ॥ जर्गि तारक वैष्णव गुरू । त्यांचे
चरण जाउनि दृढ धरूं । कृष्ण जगन्नाथ सांगे उद्धरूं । आपआपणां
सावध करूं रे ॥ बा० ॥ ५ ॥

पद २४ वें.

भवजलधिमधिल भय हरिल सकल । बलभीम हा मारुती ॥ ध्रु० ॥
वांचविला ज्याणें लक्ष्मण प्राणें वेगें न लगतां क्षण आणुनियां द्रोणाचल
॥ बल० ॥ १ ॥ अंजनिबाळक त्रैलोक्यचाळक जेणें लंकेमाजि केला
रावणासि कलकल ॥ बल० ॥ २ ॥ श्रीरामसेवक कल्याणकारक । राम
विष्णु कृष्ण जगन्नाथ स्मरण अचल ॥ ब० ॥ ३ ॥

पद २५ वें.

धन्य एक मारुति सेवक रामाचा । अन्य नाहीं त्रिभुवनि कायामनेवाचा
॥ ध्रु० ॥ देह लंकेमाजि शोधी जाणिवे सीतेला । जाणतां अशोकमूर्ळीं
भेटावया गेला ॥ ध० ॥ १ ॥ दाविली खुणा तिसी निज राममुद्रा । पाहतां
तन्मय झाली आनंदसमुद्रा ॥ ध० ॥ २ ॥ अद्वय होउनि सीतारामीं लीन
झाला । रामनामस्मरणाचा नित्यनेम ज्याला ॥ ध० ॥ ३ ॥ अभय वरद-
हस्त करूनियां उभा । वामकर कटीं ठेउनि दावि दिव्य शोभा ॥ ध० ॥
॥ ४ ॥ मारुति संकट हारी रामभजकांचा । विष्णु कृष्ण जगन्नाथा उपयोगी
साचा ॥ ध० ॥ ५ ॥

पद २६ वें.

तो तो सुखात्मा करि स्वहित साचें जो ॥ ध्रु० ॥ पावतां मनुष्यदेह ।
सांडुनि वैषयिक स्नेह । विसरुनि स्त्रीपुत्र गेह श्रीगुरुपदीं रत होउनि स्वरूप
मात्र जो ॥ तो तो० ॥ १ ॥ देखतांचि दृश्य द्वैत । कोण मी हा धरुनि
हेत । आपुला आपण शोध घेत । सच्चित्सुखविवरणांसि परम पात्र जो ॥
तो तो० ॥ २ ॥ विष्णुगुरुपदाब्जभृंग । कृष्ण सेवितो असंग । चिदा-
नंद मधु अभंग । प्राशित निज हित उमजुनि दिवसरात्र जो ॥ तो
तो० ॥ ३ ॥

पद २७ वें.

रामहृदयगगनरवि उघड करिल त्या सुजना मी नमीं ॥ ध्रु० ॥ बिंब
प्रतिबिंबातें निवडुनि ऐक्यविचारें भेद हरिल । त्या सु० ॥ १ ॥ नासुनि
जग नग अंतर्ज्ञानें, आत्म कनक जो सत्य वरिल ॥ त्या सु० ॥ २ ॥
दृश्य भास शब्दसह सांडुनि, अखंड आत्मस्फूर्ति धरिल ॥ त्या सु० ॥ ३ ॥
ग्रासुनि मीपण एकचि आपण, निजानंदपरिपूर्ण स्मरिल ॥ त्या सु० ॥ ४ ॥
विष्णु कृष्ण जगन्नाथाचा अखंड अद्वय पथ विवरिल ॥ त्या० ॥ ५ ॥

पद २८ वें.

पाहूं या गुरुदत्त अवधूत वेपधारी । अनसूया अत्रिऋषि नारीचा
पुत्र मनोहारी । त्रैमूर्ति अवतारी ॥ पा० ॥ ध्रु० ॥ रमतां विषय सुखीं
तळमळ दुःख शेखीं नाहीं घडि विश्रांति संसारीं । पुरे पुरे किति येराझारी
भोगिल्या अविचारीं गुंतुनि गृहदारीं ॥ पाहूं० ॥ १ ॥ गुरुवर तारक निज-
सुखकारक भेटतां संतोष होय भारी । प्रगटला नित्यनिर्विकारी भक्तांचा
सहकारी संकटें विघ्नें वारी ॥ पाहूं० ॥ २ ॥ धन्य धन्य नर नारी दर्शना
येती सामोरी दत्त दत्त नाम हें उच्चारी । विष्णु कृष्ण जगन्नाथा तारी उघड
चराचरीं व्यापक जिन्हारी ॥ पाहूं० ॥ ३ ॥

पद २९ वें.

श्रीपाद श्रीबहुभ श्रीगुरु देवदत्त यतिराया ॥ ध्रु० ॥ तुजविण मजला
क्षणभर न रुचे प्रपंच धनसुतजाया ॥ स्वयंप्रकाशक दर्शन दे मज हरुनि अ-
विद्या माया ॥ श्री० ॥ १ ॥ दत्त दिगंबर तन मन धन हें अर्पण तुझिया
पायां ॥ स्वस्वरुपीं स्थिरवृत्ति रहाया दाखवि निजपदठायी ॥ श्री० ॥ २ ॥

विष्णु गुरु कृष्ण जगन्नाथा आवडि भजन कराया । अखंड ब्रह्मानंदस्फूर्ति
वाढवि चित्त रमाया ॥ श्री० ॥ ३ ॥

पद ३० वें.

श्रीगुरु यतिवर जोडुनि प्रार्थितों कर न पडूं निज विसर दत्त दिगंबर
॥धु०॥ होउनियां अविचार चरणि चुकलों फार शरण तुज निर्धार वारी देह-
अहंकार ॥ श्री० ॥ १ ॥ त्रिविध तापहर करी देवा मजवर करुणा जलधर
वृष्टि निरंतर ॥ श्री० ॥ २ ॥ श्रीदत्त विष्णुगुरु हृदयकमलि धरूं कृष्ण
जगन्नाथ स्मरूं त्रिभुवनी सुंदर ॥ श्री० ॥ ३ ॥

पद ३१ वें.

सेवुं दत्तगुरु दत्त दत्तगुरु दत्तनामरस रे ॥ धु० ॥ विषयमदें उन्मत्त
चित्त हें सच्चित्मुख विसरे । पुत्र वित्त गृह कलत्र चितुनि मोहजाळीं
पसरे ॥ से० ॥ १ ॥ ज्या रसपानें संसारांतुनी पाय सहज निसरे । काय
लाभ तरि याहुनि मनुजा पुनर्जन्म घसरे ॥ से० ॥ २ ॥ अजरामर होसी रस
प्याया एकांतीं बस रे । विष्णुचरणीं कृष्ण जगन्नाथाचें मानस रे ॥
से० ॥ ३ ॥

पद ३२ वें.

शरण आलों तुजला गुरुवरा ॥ धु० ॥ शरण आलों मज्जनन मरण हर
चरणकमल दावि दत्त दिगंबर ॥ श० ॥ १ ॥ पावन करि देहभाव
हरुनि मज ठाव देउनि परिं रक्षि निरंतर ॥ श० ॥ २ ॥ गलिताहंक्रुति होईल
काधि मति प्रपंच हा अति होय भयंकर ॥ श० ॥ ३ ॥ स्मरण अविद्या
हरणार्थ करि विष्णु कृष्ण जगन्नाथ निजपदीं किंकर ॥ श० ॥ ४ ॥

पद ३३ वें.

तो हा दत्त चिद्धन आला रे ॥ धु० ॥ नेटें भक्तांच्या अनसूयात्रिचा
पुत्र त्रैमूर्ति झाला रे । पायीं पादुका शोभति ज्याच्या कंठीं रुद्राक्षमाला रे
॥ तो० ॥ १ ॥ काषायांबरधारी तुंबर नारद गाती ज्याला रे । औदुंबरी
वास रक्षी भक्तांस जो वश गायनाला रे ॥ तो० ॥ २ ॥ तारक भवहारक
सुखकारक हा जिवाला रे । श्री विष्णुगुरुच्या कृपें कृष्ण जगन्नाथ निवाला
रे ॥ तो० ॥ ३ ॥

पद ३४ वें.

. दत्त विष्णु गुरु नरहरि राम एक ज्ञाला । सच्चित्सुख आपण हा अनुभव
जयीं आला ॥ ध्रु० ॥ करितां संसार काम आठवतें नित्य नाम । तेंचि
ब्रह्मानंदधाम पाववी जिवाला ॥ द० ॥ १ ॥ द्रष्टा हें दृश्य सकळ नटला
तरि स्थिति अविकल । नुरउनि अज्ञानपटल स्वस्वरूपी विराला ॥ द० ॥ २ ॥
दत्त विष्णु गुरु नरहरि रामनाम जप अंतरिं । कृष्ण जगन्नाथ वरी अद्वय-
भजनाला ॥ द० ॥ ३ ॥

पदें—श्रीवासुदेवानंदसरस्वतिकृतकरुणात्रिपदी.

पद ३५ वें (उद्धवा शांतवन कर जा.)

शांत हो श्रीगुरुदत्ता मम चित्ता शमवीं आतां ॥ ध्रु० ॥
तूं केवळ माता जनिता सर्वथा तूं हितकर्ता ॥ तूं आत स्वजन भ्राता सर्वथा
तूंचि त्राता ॥ चाल ॥ भयकर्ता तूं भयहर्ता । दंडधर्ता तूं परिपाता ॥
तुजवांचुनि न दुजी वार्ता ॥ तूं आर्ता आश्रय दत्ता ॥ १ ॥ अपराधास्तव
गुरुनाथा जरि दंडा धरिसि यथार्था ॥ तरि आह्मी गाउनि गाथा तव चरणीं
नमऊं माथा ॥ चाल ॥ तूं तथापि दंडिसि देवा । कोणाचा मग करुं धांवा ।
सोडविता दुसरा तेव्हां ॥ कोण दत्ता आम्हां त्राता ॥ २ ॥ तूं नटसा होउनि
कोपी दंडितांहि आह्मी पापी । पुनरपिहि चुकतां तथापि आह्मावरि नच
संतापी ॥ चाल ॥ गच्छतःस्खलनं कापि । असें मानुनि नच हो कोपी ।
निजकृपालेशा ओपी ॥ आह्मांवरि तूं भगवंता ॥ ३ ॥ तव पदरीं असतां
ताता । आडमार्गी पाउल पडतां ॥ सांभालुन मार्गावरता आणिता न दुजा
त्राता ॥ चाल ॥ निजब्रीदा आणुनि चित्ता । तूं पतितपावना दत्ता । बळें
आतां आह्मांवरता । करुणाघन तूं गुरुनाथा ॥ ४ ॥ सहकुटुंब सहपरिवार
दास आह्मी हे घरदार । तव पदीं अर्पुं असार संसाराहित हा भार ॥ चाल ॥
परि हरिसी करुणासिंधो । तूं दीनानाथ सुबंधो । आत्मां अवलेश न बाधो ॥
वासुदेव प्रार्थित दत्ता ॥ ५ ॥

पद ३६ वें. (इसतन धनकी.)

श्रीगुरुदत्ता जय भगवंता ॥ तें मन निष्ठुर न करीं आतां ॥ श्रीगुरु० ॥
ध्रु० ॥ चोरें द्विजांसी मारितां मन जें ॥ कळकळलें तें कळकळो आतां ॥ १ ॥

पोटशुळानें द्विज तडफडतां ॥ कळकळलें तें कळकळो आतां ॥ श्री० ॥२॥
 द्विजसुत मरतां वळलें तें मन ॥ हो कीं उदासिन न वळो आतां ॥ श्री० ॥३॥
 सतिपति मरतां काकुळति येतां ॥ वळलें तें मन न वळे किं आतां ॥ श्री० ॥४॥
 श्रीगुरुदत्ता लजि निपुरता ॥ कोमल चित्ता वळवीं आतां ॥ श्री० ॥ ५ ॥

पद ३७ वें. (इस्त०)

जय करुणाघन निजजनजीवन ॥ अनमुयानंदन पाहि जनार्दन ॥ ध्रु० ॥
 निजअपराधें उफराटि दृष्टि ॥ होउनि पोटीं भय धरूं पावन ॥ ज० ॥ १ ॥
 तूं करुणाकर कथिं आह्वांवर ॥ रुससि न किंकर वरद कृपाघन ॥ ज० ॥२॥
 वारीं अपराध तूं मायत्राप ॥ तव मनिं कोप लेश न वामन ॥ ज० ॥ ३ ॥
 बालकापराधां गणि जरि माता ॥ तरि कोण त्राता देइल जीवन ॥ ज० ॥४॥
 प्रार्थीं वासुदेव पदीं ठेवी भाव ॥ पदीं देवो ठाव देव अत्रिनंदन ॥ ज० ॥५॥

पदें—श्रीसोहिरोबानाथ आंबियेकृत.

पद ३८ वें.

वंदियला भगवंत । तो म्यां वंदियला भगवंत ॥ ध्रु० ॥ भवसिंधुतारक,
 निजसुखकारक । सकळां आदिअंत ॥ तो म्यां० ॥ १ ॥ सज्जनरंजन, अ-
 खिल निरंजन । भक्तजनां कृपावंत ॥ तो म्यां० ॥२॥ वेद झाले मुके, शेष
 न स्तवूं शके । ज्याचें रूप अनंत ॥ तो म्यां० ॥ ३ ॥ नव्हे नरनारी, गैबी
 सूत्रधारी । हालवि जो जिवजंत ॥ तो म्यां० ॥ ४ ॥ हणणे सोहारा, अनुभवीं
 पाहणें । चित्सुख वनवसंत ॥ तो म्यां० ॥ ५ ॥

पद ३९ वें.

तुजविण रे भगवान् । कोठेंचि मन हें न जडो ॥ ध्रु० ॥ मिथ्या ऐसें दि-
 सोनि सकळिक, विषयसुख नावडो । प्रारब्धास्तव जें जे समयीं, घडेल तें
 सुखि घडो ॥ तुज० ॥ १ ॥ योग लक्षण निज धैर्यवळें जीव, मोहांत न सांपडो ।
 आयुष्य सरल्यावर मग केव्हां देह, पडेल तेथें सुखी पडो ॥ तुज० ॥ २ ॥
 वैराग्य ज्ञानी प्रचंड होउनि, अखंडित वाक्य कडकडो । प्रपंच रहाटीं वर्तत
 असतां, कोणिकडे न अडो ॥ तुज० ॥ ३ ॥ हणणे सोहिरा विपरित बुद्धी,
 कुसंग हा विघडो । निमिष साधुनी केवळ ब्रह्मींचें मोक्षद्वार उघडो ॥ तुज० ॥४॥

पद ४० वें.

संकट भगवान् निवारी ॥ ध्रु० ॥ घडी घडी पळ हरिस्मरण करितां, भव-
सागर हा तारी । समर्थ स्वामि उदार दाता, भक्त जनां कैवारी ॥ संकट० ॥ १ ॥
गगनाडुनी जो सूक्ष्म ब्रह्म हा, अनादी नट विहारी । लीलाविग्रही अनं-
तरूपी जो, पुरुष नव्हे हे नारी ॥ सं० ॥ २ ॥ ह्मणे सोहिरा भरण पोषण
चिंता, पडो नेदि हे भारी । पुनरपी न घाली गर्भवासीं, जीवासी या सं-
सारीं ॥ संकट० ॥ ३ ॥

पद ४१ वें.

जगजीवनजी दीनोद्धार ॥ ध्रु० ॥ आत्मानात्मविवेक सुमति सुख दावी हें
सारासार । लटिकें देह हें गेह करुनि जिव भोगितसे दुःख फार ॥ ज० ॥ १ ॥
मुक्त करोनियां गुप्तस्वरूपीं दे दर्शन उक्त प्रकार । हे विश्वंभर करुणाकर
लौकर भवसिंधु करिं पार ॥ ज० ॥ २ ॥ योग युक्ति दे शून्य मंडळीं मन
हें जाऊं एक वार । भक्तकाजकल्पद्रुम सद्गुरु दाता परम उदार ॥ ज० ॥ ३ ॥
ह्मणे सोहिरा काम क्रोध मारु मदमत्सर दानवा करणें मार । युगायुगिं तूं
धरिशी नाना रूप लीला अवतार ॥ ज० ॥ ४ ॥

पद ४२ वें.

भगवंता दर्शन देईरे ॥ ध्रु० ॥ मी कोण मज येउंदे कळोनी, तेथ मन
हें वळोनी, जाउंदे गळोनी, निशिदिनीं निर्गुण वनीं लय हो लाईरे ॥ भ० ॥ १ ॥
काना ऐकवी, नयना दाखवी, त्वचेला कळवी, रसने चाखवी, परिमळ
लेववी, शेवटीं कोण हा कोठें तूं नाहीं रे ॥ भ० ॥ २ ॥ ह्मणे सोहिरा मृगजळवत्
संसार दिसोनियां, विषयसुख किमपि मजला रुचों देउं नको कांहीं रे
॥ भग० ॥ ३ ॥

पद ४३ वें.

मना ईश्वरभजनीं तूं रत रे ॥ ध्रु० ॥ मृगजळवत् तूं जाण असार ।
प्रपंचींहुनि परत रे ॥ मना० ॥ १ ॥ त्वरित तूं घेई हें परम पीयूष ।
आयुष्य गेलें सरत रे ॥ मना० ॥ २ ॥ अलक्ष लक्षा जाणुनि अंतरीं ।
विलोकन करीं तूं सुरत रे ॥ मना० ॥ ३ ॥ ह्मणे सोहिरा पहा तें पहाणें ।
स्थिरावतां मुळिं जैसें लवण जळीं विरत रे ॥ मना० ॥ ४ ॥

पद ४४ वें.

गोविंद वंद तो नंदसुत आनंदकंद आराम ॥ ध्रु० ॥ मंद अनिळ सुगंध
शीतळ नितळ चंद्रां व्योम । सुंदर मेघश्याम मनोहर कुंजत गोपींसी काम
॥ गो० ॥ १ ॥ वसंत अवघे पसंत वन करी घसंत मदनोदाम । अतिरति
करितां बल्लवयुवती पावती मोक्षधाम ॥ गो० ॥ २ ॥ न्हाटति तपिये दाटति
पवना आटति इंद्रियग्राम । ह्मणे सोहिरा सर्व घटीं हरि देखति आत्माराम
॥ गो० ॥ ३ ॥

पद ४५ वें.

सार्थक माझे हें करीं तूं ॥ ध्रु० ॥ अच्युत केशव परमानंदा गोविंदा
ये मुकुंदा । कायासुमनांतिल मकरंदा जगव्यापका श्रीहरी तूं ॥ सा० ॥ १ ॥
ज्ञानसुख या अमला पाजुनि समाधी लावीं हे मला । अद्वय कमळा विकाश
करुनी मोहांतुनि उद्धरीं तूं ॥ सा० ॥ २ ॥ लय हें लागो हेंचि मागों
चित्त हें वितरागो । निल्य निरंजन जागो मनिंचा जाऊं नये क्षणभरी तूं
॥ सा० ॥ ३ ॥ ह्मणे सोहिरा पाप पुण्य हीं दोन्ही घडती कर्मबिजापासोनी ।
तें बिजचि कीं नासोनि मजवरि कृपा करीं लवकरी तूं ॥ सा० ॥ ४ ॥

पद ४६ वें.

हरिस्मरणविस्मरण तरी तुझे काय जिणें रे असून ॥ ध्रु० ॥ स्वार्थचि
साधिसी सार्थक नेणसी, कोणासि पहातरी पुसून । पुढें नाहीं गति मळिन
जाहलि मति, साधुचि संगती नसून ॥ हरि० ॥ १ ॥ रति विलासी लंपट
होसी, मानस गेलें डसून । लवकर सर कीं पडसिल नरकीं, फुकट मरसिल
कुसून ॥ हरि० ॥ २ ॥ आळशि कामा उगा रिकामा, थड्याचि करिसी बसून ।
कुकर्माच्या, कांही वर्माच्या गोष्टी सांगसी कसून ॥ हरि० ॥ ३ ॥ शरीर फिरवी
तुजला मिरवी, देव असे रे रसून । जवळी असून तुझे हृदयीं वसून, भग-
वंत न येरे दिसून ॥ हरि० ॥ ४ ॥ ह्मणे सोहिरा गुरुनाथ हा, माझ्या हृदयीं
धुसून । जनांसी उद्धरावयाकारणें, वचन सांगतो ठसून ॥ हरि० ॥ ५ ॥

पद ४७ वें.

तुम्ही अचल पदीं राहोन सदोदित अद्वय सुख कां घ्याना ॥ ध्रु० ॥
प्रथमचि वाटत गोड विषयसुख, शेवट विषवत् भाना । श्रवण मनन अध्यात्म

निरूपण, क्षणभरि चित्त कां ध्याना ॥ तुह्नी० ॥ १ ॥ मायामोहें भ्रमतां रमतां
चेष्टा करितां नाना । ध्यानीं भजनीं मनची नाहीं, व्यर्थचि करितां तनाना
॥ तुह्नी० ॥ २ ॥ जागृति स्वप्न सुषुप्तिंत साक्षी, कवण तो आणुनि ध्याना ।
अभिप्राय गुरुगम्य हें दुर्लभ, नेणुनि आत्मज्ञाना ॥ तुह्नी० ॥ ३ ॥ निर्मल
निश्चळ जाणूं या तव, स्वरूप जया अनुमाना । ह्मणे सोहिरा ब्रह्मभुवनिचें,
परमामृत कां प्याना ॥ तुह्नी० ॥ ४ ॥

पद ४८ वें.

हरिभजनाविण काळ घालवूं नकोरे ॥ धु० ॥ दोरिच्या सापा भिउनि
भवा, भेटि नाहिं जिवा शिवा । अंतरिंचा ज्ञानदिवा मालवूं नकोरे हरि० ॥ १ ॥
विवेकाची ठरेल ओल, ऐसे बोलावे कीं बोल । आपुले मते उगीच चिखल
कालवूं नकोरे ॥ हरि० ॥ २ ॥ संतांचे संगतिनें उमज, आणुनि मनीं पुरतें
समज । अनुभवावीण मान, हालवूं नकोरे ॥ हरि० ॥ ३ ॥ सोहिरा ह्मणे
ज्ञानज्योती, तेथें कैचि दिवसराती । तयाविणें नेत्रपातीं, हालवूं नकोरे
॥ हरि० ॥ ४ ॥

पद ४९ वें.

शिव हर शंकर मदनारी देह हें अर्पण तुज केलें ॥ धु० ॥ तव भजन
पूजन ध्यानीं मन हें । तन्मय होउनि ठेलें ॥ शि० ॥ १ ॥ चित्त हें गिरि-
वर वधूवल्लभा । स्वरूप पहावया मुकेलें ॥ शि० ॥ २ ॥ जय विश्वेश्वर
भगवान् स्मरतां । विषयस्मरण गेलें ॥ शिव० ॥ ३ ॥ जीवन्मुक्त करुनि
भक्तांसी । त्वां कैलासभुवनीं न्हेलें ॥ शिव० ॥ ४ ॥ सोहिरा ह्मणे तरि होऊं
सके । बहुत जन्मीं पुण्य केलें ॥ शिव० ॥ ५ ॥

पद ५० वें.

हरा रे दर्शन तूं देई मज गिरिजावरा ॥ धु० ॥ त्रिलोचना भावमोचना
आकुंचन करीं मन उन्नन चिद्धन अणु रेणु व्यापक अमरा ॥ हरा० ॥ १ ॥
कपर्दीश ईश स्मशानवासी भस्मधारण त्रिशूलडमरुपिनाकपाणी व्याघ्रांबर-
धर शिवशंकरा ॥ हरा० ॥ २ ॥ वृषभवाहना भुजंगभूषण पंचानन नीलप्रीव
शंभो शशिशेखर गंगाधर दिगंबरा ॥ हरा० ॥ ३ ॥ ह्मणे सोहिरा कल्पवृक्ष
चिंतामणि सिद्धि आज्ञांकित तुज सकळिक साधन पूर्णकाम अभिवृद्धि अभ-
यंकरा ॥ हरा० ॥ ४ ॥

पद ५१ वें.

स्मर पार्वतीच्या वराला ॥ ध्रु० ॥ श्रवण मनन निजध्यास नयनीं जनि
वनीं पाहुनी विसरीं तूं आपपराला ॥ स्मर० ॥ १ ॥ जटामुकुट नीलकंठ
त्रिलोचन पंचानन मुनिजनमनमोहन वृषभारूढ हराला ॥ स्म० ॥ २ ॥ खप-
रुडमरुधर पिनाकपाणी दक्षयज्ञमथन मदनारी देतो परम अभयप्रद वरद
कराला ॥ स्मर० ॥ ३ ॥ ह्यणे सोहिरा अर्चन वंदन आत्मनिवेदन नवविध
भजन सकळहि संपत्ति चालुनि येती घराला ॥ स्मर० ॥ ४ ॥

पद ५२ वें.

तो काय प्राणी । विसरला हरिला जन्मापासून ॥ ध्रु० ॥ करितां संसारधंदा,
आठवीना गोविंदा, नित्य करी द्वेष निंदा, सांपडला भवबंधा, चितेनें चूर ।
केला ग्रासून ॥ तो काय० ॥ १ ॥ मुल्ला जो शब्दनादीं संतोषला
शास्त्रवादी । कीर्तिसाठीं विद्या साधी, त्याला अभिमान बाधी । नाना छंदीं
बुद्धि गेली नासून ॥ तो काय० ॥ २ ॥ देहाला मी ऐसें मानी, निरंतर
आपणा वानी । पडला संशयाचे रानी, विचार हा न घे कानीं । डुल्लतसे
मोहमदिरा प्राशून ॥ तो काय० ॥ ३ ॥ अवकाश जहाल्यावेळे, भलताचि
खेळ खेळे । गर्वमदे सदा घोळे, अन्यथा सुखांत लोळे । सांगूं जातां
बोले डोळे त्रासून ॥ तो काय० ॥ ४ ॥ लटिकें खरें करी वासून,
संसारीं जो घेतो घांसून नक्कल करी मारी हांसून, त्रिविध तापें घेतो ला-
सून । दुःखशोकें पडतो दांत वासून ॥ तो काय० ॥ ५ ॥ सोहिरा म्हणे
व्यर्थ जन्म निष्फळ त्याचें क्रियाकर्म । पांघुरला शरीरचर्म, जो कां नेणे
मुळिंचेवर्म । कोण्या कामाचा हा काय असून ॥ तो काय० ॥ ६ ॥

पद ५३ वें.

विसरूं नको तो देव । जो हरी साक्षिभूत स्वयमेव ॥ ध्रु० ॥ तारुण्य-
काळीं पुण्यदशेचा होउं पाहतो चेव । रंगरुपाला भुद्धं नको तूं पाहत
स्त्रियांचे ठेव ॥ विसरूं० ॥ १ ॥ अंतकाळ हा पावे तोंवरी भवसागर हा
पेंव । वैराग्य विवेकें संगविरहित सदैव सुख हें सेव ॥ विसरूं० ॥ २ ॥
पराधीनता पावेल तेव्हां विस्मय पडेल भेव । स्वइच्छ असणें यास्तव घरघर
भिक्षा मागुनि जेव ॥ विसरूं० ॥ ३ ॥ म्हणे सोहिरा त्यावांचून हें शरीर
केवळ शव । स्वयंप्रकाशक सत्ता ज्याची चालवी हे अवयव ॥ विसरूं० ॥ ४ ॥

पद ५४ वें.

सद्गुरुसी हटका, आतां करा आपली सुटका । दृश्य भास नाश पावे
स्थिर नोहे घटका ॥ ध्रु० ॥ लिंगदेहा ये मृदुता, सांपडेल अटका । आत्म-
ज्ञान उमजुनियां, आधींच तुह्मी सटका ॥ सद्गु० ॥ १ ॥ करितो लीला टिळे
माळा, प्राणी नीटनेटका । केव्हां नेणों पाठीवरी काळ मारिल सुटका
॥ सद्गु० ॥ २ ॥ भजनावांचुनि कधीं वेळ, नका घालऊं लटका । मनीं
राम मुखीं नाम, करीं मार चुटका ॥ सद्गु० ॥ ३ ॥ सोहिरा ह्मणे राहुं
नका, घट जसा फुटका । निरंजनीं पूर्ण बोध, प्रेम पिवा घुटका ॥ सद्गु० ॥ ४ ॥

पद ५५ वें.

तसा तूं भज रे आपुल्या मुळाला ॥ ध्रु० ॥ न दाखवितां गोडी गुंतुनियां
चावडी । शोधुनि काढी जशी मुंगी गुळाला ॥ त० ॥ १ ॥ कोठें तें वन
कोठें जीवन । धांवत कोरी भ्रमर जैसा कमळाला ॥ त० ॥ २ ॥ चंदन
आंगा उमगुनी । चांगा जडला तो नाग जसा परिमळाला ॥ तसा० ॥ ३ ॥
ह्मणे सोहिरा देव भक्त एकचि होती । जोतीला ज्योति मिळोनि जाय जशें
लवण जळाला ॥ तसा० ॥ ४ ॥

पद ५६ वें.

हकनाहक आयुष्य जाय, प्राण्या तूं उगाच वसशी काय ॥ ध्रु० ॥ म-
नासी मानेल तेंच तूं करिसी, देवासी जें कां न साय । विचार बोलुनि करिसी
तूं अवघा, कृत्रिम हा व्यवसाय ॥ हक० ॥ १ ॥ अति प्रीतीनें देहा पाळिसी
भिक्षुकां देसी दुराय । अनुतापाविण नरकीं पडसी, मग हा नचले उपाय
॥ हक० ॥ २ ॥ स्वदारा हो परदारा हो, भुलणें हाचि अपाय । भोग
भोगितां रोग उठती, रक्तपित्तकफादिक वाय ॥ हक० ॥ ३ ॥ अनादि हा
सत्य ईश्वर, ह्मणोनी सोहिरा गाय । मलाही दिसतो तुलाही सांगतो, पुढील
तरणोपाय ॥ हक० ॥ ४ ॥

पद ५७ वें.

भगवंताला स्मराल, तरि हा भवसागर तुह्मी तराल हो ॥ ध्रु० ॥ पापा-
मध्ये न रहाल, शुद्ध हें पुण्यचि करा तराल । आणि योगी व्हाल, तरि मो-
हफणीचें विष उतराल हो ॥ भग० ॥ १ ॥ आत्मा ना विसराल, विषयतृ-
ष्णा ना पसराल । भ्रमांतुनी कसराल, आदिपुरुषाल अनुसराल हो ॥

भग० ॥ २ ॥ विचार हा विवराल, निरंतर भजनीं वावराल । निजशांतीला
वराल, चंचळ मानस हें आवराल हो ॥ भग० ॥ ३ ॥ योगाभ्यासें झराल
अक्षय प्रेमातें पाझराल । निरंजन वनीं ठराल, तेव्हां नित्यानंदें भराल, हो
॥ भग० ॥ ४ ॥ सोहिरा ह्मणे कर्म हराल, केंवी जन्मुनि पुढतीं मराल ।
चित्त चैतन्यां सुधराल, तेव्हां उभय कुळें उद्धराल हो ॥ भग० ॥ ५ ॥

पदें—श्रीतुकारामकृत.

पद ५८ वें.

पुरे एकचि पुत्र माय पोटी । हरि स्मरणें उद्धरी कुळें कोटी ॥ ध्रु० ॥
धन्य वंशीं जन्मला भगीरथ । गंगा आणोनी पूर्वज केले मुक्त ॥ पुरे० ॥ १ ॥
गांतमानें आणिलि गोदावरी । आपण तरोनि दुजयासी तारी ॥ पुरे० ॥ २ ॥
पांचा वर्षांचें ध्रुव बाळ तान्हे । अढळ पदीं स्थापिलें बहूमानें ॥ पुरे० ॥ ३ ॥
तेजःपुंज शीतळ सौख्यदानीं । एक चंद्रप्रकाश त्रिभुवनीं ॥ पुरे० ॥ ४ ॥
पहा कैसा तो पुंडलीक धीट । उभा केला वैकुंठनायक ॥ पुरे० ॥ ५ ॥
रामरूपीं जन्मला किर्तिवंत । अंजनीचे उदरीं हनुमंत ॥ पुरे० ॥ ६ ॥
तुका ह्मणे हरिसी विन्मुख । गांधारिचे उदरीं शत मूर्ख ॥ पुरे० ॥ ७ ॥

पद ५९ वें.

पोटापुरतें देई । मागणें लयि नाही लयि नाही ॥ ध्रु० ॥ पोळी साजुक
अथवा शिळी । देवा देई भुकेच्या वेळीं ॥ माग० ॥ १ ॥ वस्त्र नव अथवा
जुन । देवा देई अंग भरून ॥ माग० ॥ २ ॥ देवा कळणा अथवा कोंडा ।
आह्मां देई भुकेच्या तोंडा ॥ माग० ॥ ३ ॥ तुका ह्मणे आतां । नका करूं
पायापरता ॥ माग० ॥ ४ ॥

पदें—श्रीएकनाथकृत.

पद ६० वें.

नाथाच्या घरची उलटी खून पाण्याला मोठी लागली तहान ॥ ध्रु० ॥
एक मी बाई नवल देखीलें । वळचणीचें पाणी आड्याला गेलें ॥ नाथा० ॥ १ ॥
शेत पेरिलें त्याला कणसें आलीं ॥ राखणवाल्याला त्याणें खादलें ॥ नाथा०
॥ २ ॥ आंत पाणी बाहेर पाणी । पाण्याला पाणी आलें धावोनी
॥ नाथा० ॥ ३ ॥ मडकें खाउनी भात टाकूनी दिला । बकऱ्याच्या पुढें देव

कापीला ॥ नाथा० ॥ ४ ॥ एकनाथ ह्यणे मार्ग हा उलटा । जाणेल तोचि
एक गुरुचा बेटा ॥ नाथा० ॥ ५ ॥

पद ६१ वें.

सगुण चरित्रें परम पवित्रें सादर वर्णावीं । सज्जनवृंदें मनोभावं आधीं
वंदावीं ॥ ध्रु० ॥ संतसंगें अंतररंगें नाम बोलावें । कीर्तनरंगीं देवा-
सन्निध सुखें डोलावें ॥ सगु० ॥ १ ॥ भक्तिज्ञानाविरहित गोष्टी इतरा न कराव्या ।
प्रेमभरें वैराग्याच्या युक्ति विवराव्या ॥ सगु० ॥ २ ॥ जेणेंकरुनी मूर्ति
ठसावे अंतरिं श्रीहरिची । ऐशी कीर्तनमर्यादा हे संतांचे घरची ॥ सगु० ॥ ३ ॥
अद्वय भजनें अखंड स्मरणें वाजवि करताळी । एकाजनार्दनीं मुक्ती होय
तत्काळीं ॥ सगु० ॥ ४ ॥

पदें—श्रीविठोबाअण्णाकृत.

पद ६२ वें.

रामकृष्ण नरहरे स्वामिन् रामकृष्ण नरहरे ॥ कधिं करिशील बा दया
दयाळा गर्भवास हा पुरे ॥ ध्रु० ॥ काय करूं मी बरें सांगा काय० ॥
कळों येति मज माझे दोषगुण चित्त परी नावरे ॥ १ ॥ विषयीं मन
नावरे । सदोदित विषयीं० ॥ काम क्रोध हे चोर लुटति मज प्राण होत
घाबरे ॥ २ ॥ धांव धांव धांवरे सत्वर धांल धां० ॥ बुडतों भवसागरीं
दीन हा उद्धरिं आपुल्या करें ॥ ३ ॥ विचार मज न स्फुरे काहीं विचार० ॥
केविं गती होईल ह्यणुनियां, जिव हा अंतरिं झुरे ॥ ४ ॥ प्रार्थितसें आदरें
आतां एक ॥ प्रा० ॥ असें करीं तव नाम निरंतर पंत विठ्ठल स्मरे ॥ ५ ॥

पद ६३ वें.

राघवा तुझा तुझा लागो छंद । न जडो दुर्मतिचा गंध ॥ रा० ॥ ध्रु०
न रुचो विषय विषय विषावाणी । आवडो संतांची वाणी ॥ १ ॥ अंगीं
रोमांच रोमांच नयनपाणी । झरपो तुझिं गातां गाणीं ॥ २ ॥ विठ्ठलपंतासी
पंतासी हेंचि काम । आवडो सदा तुझें नाम ॥ रा० ॥ ३ ॥

पद ६४ वें.

रामराया दे मज भेटी । होत असें मी फारचि कष्टी ॥ ध्रु० ॥ अपराध
हे माझे कोटी । दयाघना तूं घालीं पोटी ॥ रा० ॥ १ ॥ काय वडूं मी

फारचि गोष्ठी । तुजविण रामा सारिंहि खोटीं ॥ रा० ॥ २ ॥ कृपासागरा
तव या साठीं । लागलीसे आशा मोठी ॥ रा० ॥ ३ ॥ विठ्ठलाचा बा
जगजेठी । दीनावरि तूं द्यावी दृष्टी ॥ रा० ॥ ४ ॥

पद ६५ वें.

दयानिधे रामराया । आवरिं आपुली माया ॥ ध्रु० ॥ खोली कळुनी
जाया काया । परि लोभ त्यावरि वांयां ॥ द० ॥ १ ॥ चुकोनियां आपुल्या
ठाया । लागलेसे गोते खाया ॥ द० ॥ २ ॥ प्रार्थितसें वंदुनि पाया । करा
करुणेची छाया ॥ द० ॥ ३ ॥ पंत विठ्ठलासि द्याया । लावीं निजगुण
गाया ॥ दया० ॥ ४ ॥

पद ६६ वें.

करिं अतित्वरा । घडि घडि घडि पल पल जप, अमृतधाम रामनाम,
धरुनि आदरा ॥ करिं० ॥ ध्रु० ॥ अंतसमय परम घोर, दोषत्रय करिति जोर,
धुरु धुरु घुरु कंठ होय, भरिल भ्रम हरिल स्मृति, होसि घाबरा ॥ करिं० ॥ १ ॥
अति दुर्धर अपरिहरा, येईल जंव तुजसि जरा, लट लट लट हालेल मान,
धनुसमान तनु पुमान, होत वावरा ॥ करिं० ॥ २ ॥ जो इंद्रियसंघदक्ष,
तो निजकल्याण दक्ष, त्यज वट वट खटपट उगि । झटपट करिं कपट,
रहित, भज रमावरा ॥ करिं० ॥ ३ ॥ विनवि पंत विठ्ठल शम, किमपि
धरीं विरम विरम, विषयिं नरम, अमरमहित चरमतनु परमलाभ, न करिं
मातेरा ॥ क० ॥ ४ ॥

पद ६७ वें.

मना, कांहीं तुला, नाहिं पहा लाज कशीरे ॥ ध्रु० ॥ परकामिनि परधनासि ।
विविध विषयसाधनांसि । जपसि टपसि मांजरसा नकळुनियां पडसि
फशीं रे ॥ म० ॥ १ ॥ निगमविहित त्यजुनि मति । वरिसि स्वहितार्थ
कुमति । नेतिल भट यमसदनीं । पडशी मग अभरवशीं रे ॥ म० ॥ २ ॥
तिळभरि जरि भूतदया । बाणेना तव हृदया । तरि मग कवण्या देहीं ।
श्रीहरिला आळवशी रे ॥ म० ॥ ३ ॥ धरुनि सुहृदसंतसंग । विठ्ठल-
भजनींच रंग । आयुव्यय व्यर्थ करुनि । पावसि भलत्याच कुशी रे ॥ म० ॥ ४ ॥

पदें—श्रीसमर्थ रामदासकृत.

पद ६८ वें.

ज्या ज्या वेळे जें जें होईल तें तें भोगावें । विवेकाला विसरुनि आपण कधी कां व्हावें ॥ धु० ॥ एकदां एक वेळ बहु सुखाची गेली । एकदां एक वेळ जिवा बहु पीडा झाली ॥ ज्या० ॥ १ ॥ एकदां मागूं जातां मिळती षड्स पक्वान्न । एकदां मागूं जातां नमिळे भाजीचें पान ॥ ज्या० ॥ २ ॥ सुकृत दुष्कृत दोन्ही पूर्वदत्ताचें फळ । ऐसें प्राणी जाणेना तो मूर्खचि केवळ ॥ ज्या० ॥ ३ ॥ देह दुःखास मूळ ऐसें बरवें जाणोन । सुखदुःख विरहित रामदास आपण ॥ ज्या० ॥ ४ ॥

पद ६९ वें.

घटका गेली पळें गेलीं तास वाजे झणाणा । आयुष्याचा नाश होतो राम कां रे ह्मणाना ॥ घ० ॥ १ ॥ एक प्रहर दोन प्रहर तीन प्रहर गेले । विषयाच्या संगामुळे चारी प्रहर गेले ॥ घ० ॥ २ ॥ रात्र कांहीं शोंप कांहीं स्त्रीसंगें गेली । ऐशी आठां प्रहरांची वासलाद झाली ॥ घ० ॥ ३ ॥ दास म्हणे तास वाजे सकळां स्मरण देतो । वेळोवेळां राम ह्मणा ह्मणोनि झणकारितो ॥ घ० ॥ ४ ॥

पद ७० वें.

गुरु दातारें दातारें । अभिनव कैसें केलें ॥ धु० ॥ एकचि वचनें न बोलत बोलुनि । मानस विलया नेलें ॥ गु० ॥ १ ॥ भूतसंगें कृत नैश्वर ओझे । निजबोधें उतरीलें ॥ गु० ॥ २ ॥ दास म्हणे मज मीपणविरहित । निजपदीं नांदविलें ॥ गु० ॥ ३ ॥

पद ७१ वें.

श्रीगुरुचें चरणकंज हृदयीं स्मरावें ॥ धु० ॥ निगम निखिल साधारण सुलभाहुनी सुलभ बहू । इतर योगयाग विषम पंथिं कां शिरावें ॥ श्री० ॥ १ ॥ नरतनु दृढ नावेसी बुडवुनि अतिमूढपणें । दुष्ट नष्ट कुकर सूकर तनु कां फिरावें ॥ श्री० ॥ २ ॥ रामदास विनवी तुज अजुनि तरी समज उमज । विषयवीष पेउनियां फुकट कां मरावें ॥ श्री० ॥ ३ ॥

पद ७२ वें.

मारुति सख्या बलभीमा हो ॥ ध्रु० ॥ अंजनित्तें वचनांजन लेऊनि ।
दाखविशी बलसीमा रे ॥ मा० ॥ १ ॥ वज्रतनु बलभीमपराक्रम । संगित-
गायन सीमा रे ॥ मा० ॥ २ ॥ दास ह्मणे हो रक्षीं आह्मां । त्रिभुवन-
पालन सीमा रे ॥ मा० ॥ ३ ॥

पदें—श्रीकेशव स्वामिकृत.

पद ७३ रें.

स्वयंब्रह्म जो आपणची झाला । देव मस्तकीं वंदिती त्याला ॥ ध्रु० ॥
ज्याचे दृष्टिसि सृष्टिच नाही । देहीं असोनी पूर्ण विदेही ॥ स्व० ॥ १ ॥
जेथें जाणीव नेणीव नाही । तेथें काहींच उरलें नाही ॥ स्व० ॥ २ ॥
ब्रह्म होउनी ब्रह्मीं जो खेळे । केशव तयाचे चरणीं लोळे ॥ स्व० ॥ ३ ॥

पद ७४ वें.

धांव विभो करुणाकर माधव देव दयानिधे देवकिनंदन ॥ ध्रु० ॥ हे
करुणाकर दीनजनोद्धर हा भव दुस्तर यांतुनि उद्धर ॥ धां० ॥ १ ॥ काम-
मदादिक गांजिति हे अति धांव रमापति सेवकहितकर ॥ धां० ॥ २ ॥
जननमरण भय हरण करिं त्वरें चरणिं शरण तव केशव किंकर ॥ धां० ॥ ३ ॥

पद ७५ वें.

घडि घडि घडि चरण तुझे आठवती रामा ॥ ध्रु० ॥ हीनदीन, आस
तुझी पूर्णकास आह्मां ॥ घ० ॥ १ ॥ मात तात भ्रात नाथ तूंचि एक
पाहीं ॥ घ० ॥ २ ॥ केशव ह्मणे करीं दया शरण तुझे पायीं ॥ घ० ॥ ३ ॥

पद ७६ वें.

संतसमागम कराचिना । शांति दया मनिं धराचिना । चिन्मय राघव
वराचिना । झडकरि कांही तराचिना ॥ सं० ॥ १ ॥ संतसमागम काशी रे ।
क्षणभर वस्तिशि जाशी रे । नासति पातकराशी रे । पावसि परम पदासी रे ॥
संत० ॥ २ ॥ कामतरुवर तोडावा । संशय अवघा मोडावा । सर्वसमागम
सोडावा । केशव स्वामी जोडावा ॥ संत० ॥ ३ ॥

पदें—श्रीअमृतरायकृत.

पद ७७ वें.

होउनि गोसावी गोसावी । हरिकथाचि परिसावी ॥ ध्रु० ॥ गमन
नसे ज्या गांवी । तेथिल वाट कशास पुसावी ॥ होउनि० ॥ १ ॥ सुखें
मिळो खंबायत । अथवा भगवींही नेसावी ॥ होउनि० ॥ २ ॥ भिक्षा
मागुनि निस्पृहतेनें सत्संगति पोसावी ॥ होउनि० ॥ ३ ॥ दुर्वाक्यें सोसुनियां
आपण अमृतवृष्टि वर्षावी ॥ होउनि० ॥ ४ ॥

पद ७८ वें.

त्याचा हरि विकला, हरि विकला । प्रेमें हरिगुण शिकला ॥ ध्रु० ॥
दो चौ दिवसां सेवी । भाजी चुका चाकवत सुकला ॥ त्या० ॥ १ ॥
कर्ज नसे कोणाचें । देण्या घेण्यापासुनि मुकला ॥ त्याचा० ॥ २ ॥
संतुष्ट यदृच्छालाभें । आनंद ज्याच्या हृदयीं पिकला ॥ त्याचा० ॥ ३ ॥
आधिं वदे अमृतेश्वर । जो नर धनकामिनीवर थुकला ॥ त्याचा ॥ ४ ॥

पद ७९ वें.

अशाश्वत संग्रह कोण करी ॥ ध्रु० ॥ चिरगुट चिंध्या जोडोनि कथा ।
गोदडी हेचि बरी ॥ अशा० ॥ १ ॥ नित्य नूतन देईल माधव । भिक्षा तेचि
बरी ॥ अशा० ॥ २ ॥ कोण करी घर सोपे माझ्या । विवरीं वस्ति
बरी ॥ अशा० ॥ ३ ॥ अमृत ह्मणे मज भिक्षा डोहळे । उठति अशा लहरी
॥ अशा० ॥ ४ ॥

पद ८० वें.

हरी मज कसा करिल भवपार ॥ ध्रु० ॥ तन मन धन विपयावरि वळतें
भजनीं आळस फार ॥ ह० ॥ १ ॥ स्वात्मबुद्धि विचारुनि पाहीं । कोणिं न केला
उपकार ॥ ह० ॥ २ ॥ अमृत ह्मणे तुझि भजा निरंतर । श्रीधरगुरुचे
पाय ॥ ह० ॥ ३ ॥

पद ८१ वें.

चिंता प्राण्याची हरिला ॥ ध्रु० ॥ पक्ष्यां पदरीं संचय कैचा । चारा
पुरवि तयांला ॥ चिं० ॥ १ ॥ कीड मुंगी काहीं मागत नाहीं । साखर
देइ तयांला ॥ चिं० ॥ २ ॥ अमृत ह्मणे हरिघरीं काय उणें । जो जें मागे
देइ तयाला ॥ चिं० ॥ ३ ॥

पद—श्रीधरस्वामीकृत.

पद ८२ वें.

सखया रामा, विश्रांति तुझिये नामीं । म्हणउनि मजला ने त्वरें निज
सुख धामीं ॥ सखया० ॥ ध्रु० ॥ अवचट सुकृते नरदेहा झाली भेटी । पशु
सुत जाया, धन, धामीं प्रीती मोठी । माझीं माझीं ह्यणुनि म्यां धरिलीं पोटीं ।
यांच्या संगें भोगिल्या दुःखकोटी ॥ सखया० ॥ १ ॥ सोडुनि स्वहिता
धांवळें दिशा दाही । शववत झालें मागुता कौतुक पाहीं । परि खळ जन
हे नेदिति कवडी तेही । परि हे आशा पापिणी लाजत नाहीं ॥ सखया० ॥ २ ॥
जंववरि दृढता तंववरि या तनुची प्रीती । जर्जर झाल्या निंदक हे अवघे
होती । यांचीं दुःखें तुजला मी सांगूं किती । म्हणउनि येतो श्रीधर काकुळती
॥ सखया० ॥ ३ ॥

पदें—श्रीआनंदतनयकृत.

पद ८३ वें.

रत हरिपदकमलकंद सेवि मनोभ्रमरा ॥ ध्रु० ॥ दुष्ट दैत्य दमुनि देत
निज भक्ता थारा । द्रुततर मनिं धरुनि भाव सांडि भवपसारा ॥ रत० ॥ १ ॥
शुक सनकादिक मुनी जपति ज्या आधारा । सुर वर मुनि गाति मुखें
नित्य निराकारा ॥ रत० ॥ २ ॥ पावन पदरजेंकरुनि गौतममुनिदारा
निशिदिनिं आनंदतनय गाय वेद सारा ॥ रत० ॥ ३ ॥

पद ८४ वें.

दाखवीं दिव्य पाय दयानिधे रामा ॥ ध्रु० ॥ हीन दीन आस तुझी,
कास पूर्ण आह्लां । धरावया पाहतसें अगा धनश्यामा ॥ दाख० ॥ १ ॥
माय बाप बंधु गोत्र, मित्र तूंचि आह्लां । तुजवीण कोण असे सांग सख्या
रामा ॥ दा० ॥ २ ॥ सखया आनंदतनय ह्यणे आगा गुणग्रामा । शीण-
भाग हरीं त्वरें पुसोनियां धामा ॥ दाख० ॥ ३ ॥

पद ८५ वें.

कृपाघना तुज कां न ये करुणा । शुकसनकादिक वंदिति चरणा ॥ कृ०
॥ ध्रु० ॥ उक्कठा मनिं, पाय पहाया । लागली निशिदिनिं, जगदाभ-

रणा ॥ कृपा० ॥ १ ॥ अंतरिंचा तूं, जाणसि आशय पूर्ण करिशि कधि
अघ्नसंहरणा ॥ कृपा ॥ २ ॥ ध्यान भजन मी कांहींच नेणें । दास हण-
वितों पतितोद्धरणा ॥ कृपा० ॥ ३ ॥

पदें—श्रीशिवदिनकेसरिकृत.

पद ८६ वें.

भाव धरा रे आपुलासा देव करा रे । कोणी काय हणो यासाठी । बळकट
प्रेम असावें गांठी । निंदास्तुतिवर लाउनि काटी । मी तूं हरा रे ॥ आपुलासा०
॥ १ ॥ सकाम साधन सर्वहि सांडा । निष्कामें मुळ भजनीं भांडा । नाना कु-
तर्कवृत्तिसि दवडा । आली जरा रे ॥ आपु० ॥ २ ॥ दुर्लभ नरदेहाची प्राप्ती
पुन्हा न मिळे हा कल्पांती । ऐसा विवेक जाणुनि चित्ती । गुरुसीं वरा रे
॥ आपु० ॥ ३ ॥ केशरिनाथ गुरुचे पार्यी । सृष्टि आजि बुडाली पाहीं ।
शिवदिनि निश्चय दुसरा नाही । भक्तसखा रे ॥ आपु० ॥ ४ ॥

पद ८७ वें.

माझी देवपुजा देवपुजा । पाय तुझे गुरुराजा ॥ माझी० ॥ धु० ॥
गुरुचरणाची माती । तेच माझी भागीरथी ॥ माझी० ॥ १ ॥ गुरुचरणाचा
बिंदु । तोची माझा क्षीरसिंधु ॥ माझी० ॥ २ ॥ गुरुचरणाचें ध्यान ।
तेंचि माझे संध्यास्नान ॥ माझी० ॥ ३ ॥ शिवदिनकेशरि पार्यी । सद्गु-
रूवांचुनी दैवत नाही ॥ माझी० ॥ ४ ॥

पद—श्रीरामजोशीकृत.

पद ८८ वें.

भज भज भव जलधिमाजि मनुजा शिवाला ॥ धु० ॥ धरिशिल दृढ
चरण कमल, घडिभरि तरि करुनि विमल । तरिच सकल पाप शमल,
त्यज रे भवाला ॥ भज० ॥ १ ॥ सांडुनियां विषयवमन, झडकरि करि
षडरिदमन । पूजिं मन हें करुनि सुमन । गिरिजाधवाला ॥ भज० ॥ २ ॥
सावध हो करिशि काय, शंकर गुरु बाप माय । चिंतुनि कवि रामपाय
हृदयीं निवाला ॥ भज भज० ॥ ३ ॥

पदे—श्रीमध्वमुनीकृत.

पद ८९ वें.

जाणों हरिचे पाय । आह्मी जाणों हरिचै पाय ॥ ध्रु० ॥ नेम न जाणों
यमहि न जाणों । नेणों अन्य उपाय ॥ आ० ॥ १ ॥ परिस देउनी
सोनें घेणें । जळो त्याचा व्यवसाय ॥ आ० ॥ २ ॥ कृष्णाचें पद सोडुनि
आह्मी । मुक्ति वरूं हय हाय ॥ आह्मी० ॥ ३ ॥

पद ९० वें.

तूं माझा यजमान । रामा तूं माझा यजमान ॥ ध्रु० ॥ जननीजठरीं
रक्षियलें मज । पोसुनि पंचहि प्राण ॥ रामा० ॥ १ ॥ बाहेर निघतां मातेचे
स्तनीं । पय केलें निर्माण ॥ रामा० ॥ २ ॥ ऐसें असतां या पोटाची ।
कां करूं चिंता जाण ॥ रामा० ॥ ३ ॥ मध्वमुनीश्वर स्वामि रमापति ।
धरि माझा अभिमान ॥ रामा० ॥ ४ ॥

पद—श्रीबोधलेकृत.

पद ९१ वें.

सांगड बांधारे भक्तीची । रघुनाथ नामाची ॥ ध्रु० ॥ संसारसागर
सागर । भरला जातो पूर ॥ सांगड० ॥ १ ॥ लाटा उसळती विषयाच्या ।
बहुत प्रपंच्याच्या ॥ सांगड० ॥ २ ॥ नरहरि बोधला बोधिला । हरिनामीं
रंगला ॥ सांगड० ॥ ३ ॥

पद—श्रीआनंदतनयकृत.

पद ९२ वें.

कारे नाठविसी कमलनयन वासुदेव ॥ ध्रु० ॥ जपति जया संतसनक
सकळजनां जननिजनक ॥ कारे० ॥ १ ॥ कलुषहरण विमलचरित । करुनि
निजानंदभरित ॥ कारे० ॥ २ ॥ विचरे आनंदतनय । हृदयिं धरुनि
नंदतनय ॥ कारे० ॥ ३ ॥

पदे—श्रीकबीरकृत.

पद ९३ वें.

तूं तो राम सुमर जग लढवा दे ॥ ध्रु० ॥ कोरा कागत काली छाई
लिखत पढत वाकु पढवा दे ॥ तूं० ॥ १ ॥ रंडी चंडी शितला देवी

फत्तर पुजत वाकु पुजवा दे ॥ तूं० ॥ २ ॥ हत्ती चलत है अपने गतमो
कुतर भुकत वाकु भुकवा दे ॥ तूं० ॥ ३ ॥ कहत कबीरा सुनभाई साधू
नरक पचत वाकु पचवा दे ॥ तूं० ॥ ४ ॥

पद ९४ वें.

इस तनधनकी कौन बढाई, देखत नैनोंमें मट्टि मिलाई ॥ धु० ॥
अपने खातर मेहेल बनाया । आपही जाकर जंगल सोया ॥ इस० ॥ १ ॥
हाड जले जैसी लकडीकी मोली, बाल जले जैसी घासकी पोली ॥ इस० ॥ २ ॥
कहत कबीरा सुनो मेरे गुनियां । आप मुत्रे पिछे डुबगई दुनियां ॥ इस० ॥ ३ ॥

पद ९५ वें.

गुरुबिन कौन बतादे बाट । बडाबिकट जमघाट ॥ धु० ॥ भ्रांतीकी
बाडी नदिया विचमो, अहंकारकी लाट ॥ गु० ॥ १ ॥ मदमत्सरकी धारा
बरसत, माया पवन घनदाट ॥ गु० ॥ २ ॥ काम क्रोध दो पर्वत ठाडे
लोभ चोर संगात ॥ गु० ॥ ३ ॥ कहत कबीरा सुनो मेरे गुनिया, क्यों
करना बौबाट ॥ गु० ॥ ४ ॥

पदें—श्रीपद्मनाभस्वामीकृत.

पद ९६ वें.

राम भजावा रे ॥ तो हा ॥ राम भजावा रे ॥ धु० ॥ निर्गुण निश्चळ
निष्कल्मष जो ॥ धीस विसावा रे ॥ रा० ॥ १ ॥ सच्चिद्वन परिपूर्ण परात्पर ॥
सिंधु सुखाचा रे ॥ रा० ॥ २ ॥ सर्पा जैसा दोर तसा जो ॥ बाळा विश्वा
रे ॥ रा० ॥ ३ ॥ माया योगें मिरवितसे जो ॥ सर्वज्ञत्वा रे ॥ रा० ॥ ४ ॥
बुद्धिगुणें जो कर्ता भोक्ता ॥ ह्यणवी आपणा रे ॥ रा० ॥ ५ ॥ तो
मतिसाक्षी जाणे सर्वा ॥ भेदा भावा रे ॥ रा० ॥ ६ ॥ तो हा अंबुजनाभ
अरूपचि ॥ सुरूप ध्यावा रे ॥ रा० ॥ ७ ॥

पद ९७ वें.

नाचतो पहा ॥ दत्त ॥ नाचतो पहा ॥ धु० ॥ स्तविति जया वेद शेष
व्याप्त जयें हें अशेष ॥ अविषय जो निर्विशेष ईश तोच हा ॥ प्रेमें ॥
ना० ॥ १ ॥ स्वांग्रिकमलभृंगपाप ॥ जो हरितो त्रिविधताप ॥ विश्वा जो
आईबाप ॥ लेपरहित हा ॥ देवो ॥ ना० ॥ २ ॥ बुधिसाक्षि शुद्धबोध
सिद्धगुरुच नित्यसिद्ध ॥ तद्धित जे पूर्णबद्ध ॥ विद्ध भक्ति हा ॥ माझा ॥

ना० ॥ ३ ॥ कंजनाभ विद्यांजन ॥ लावुनि देखोत सुजन ॥ ज्यातें प्रिय
आत्मभजन ॥ ल्यजुनियां गुहा ॥ आत्मा ॥ ना० ॥ ४ ॥

पद ९८ वें.

हाय हाय केलें काय जन्म घेउनी ॥ देखिलि ना दत्तमाय सगुण
लोचनीं ॥ धु० ॥ विषयविषा पीयूषचि भक्षि मानुनी ॥ मरणसमय ठाकळाच
जवळ येउनी ॥ चढलि बळें वासनादिकांस ह्या दुगी ॥ भक्ति आतां
साध्य कसी होय या क्षणीं ॥ हा० ॥ १ ॥ ध्यान करूं बघतों तें विषय
येतसे ॥ राम ह्यणों प्रवर्तता लांव येतसे ॥ हरिगुणश्रवणार्थ चित्त शांत
नुरतसे ॥ ध्यानिं नुरे ऐकियलें चित्त देउनी ॥ हा० ॥ २ ॥ आसन
घालीन तरी देह स्निग्ध ना ॥ काष्टोपम अवयव हे योग्य लवति ना ॥
वांकली कटि सरळ करायास येइना ॥ प्रार्थि दयें पद्मनाभ तार धांवुनी
॥ हा० ॥ ३ ॥

पदें—श्रीनुरीदासकृत

पद ९९ वें.

मन दुग्धाके पट खोल । तोहे राम मिले ॥ धु० ॥ दश इंद्री बंदकर मत
बोल ॥ तो० ॥ १ ॥ काम क्रोधकु त्याग करके साधु । आपनी हदमे अन-
हृदका बजा ढोल ॥ तो० ॥ २ ॥ मनका माला मनमें जपकर घटमें आपणें
तूं आपी बोल ॥ तो० ॥ ३ ॥ घटमें तेरे रामही राम है । मनसे रामरट फिर
आंख खोल ॥ तो० ॥ ४ ॥ सद्गुरु शरण जाकर शीस नवाकर रामरस पी
मत ढोल ॥ तो० ॥ ५ ॥ काम क्रोधकी तनपर भस्म लगाकर आलख निरं-
जनका बजा ढोल ॥ तो० ॥ ६ ॥ राम मिलनकी राहा निराली । समजकर
चल कुवां है खोल ॥ तो० ॥ ७ ॥ नुरीदासके ग्यान शीखकर घर बंढे
मोती ले अनमोल ॥ तो० ॥ ८ ॥

पद १०० वें.

जनम जनमका सार्थक करले । राम हरीका स्मरण करले ॥ धु० ॥ झूटी
काया झूटी माया । सत नामसे प्रेम करले ॥ ज० ॥ १ ॥ बालबच्चें कोई
काम न आवे । आपणा सवदा आपी करले ॥ ज० ॥ २ ॥ मतजा खाली
मतजा खाली । दान धरम कुच करले ॥ ज० ॥ ३ ॥ पंडित काजी दोनो अंधे ।

ए डूबे तूं तरले ॥ ज० ॥ ४ ॥ नुरीदासका कहना सुनकर । मरणे के
आगे तूं मरले ॥ ज० ॥ ५ ॥

पद १०१ वें.

हरिनाम भजो मनसे । आपने तनसे धनसे ॥ ध्रु० ॥ साधु संतकी
संगत करके । निकल ज्या चाँय्यांशी बनसे ॥ ह० ॥ १ ॥ पूर्वजन्मका
झगडा छोडो । अरे राम रहो मनसे ॥ ह० ॥ २ ॥ तेतीस कोटी तेरे पोटीं
ए सब निकले तनसे ॥ ह० ॥ ३ ॥ काशी तीरथ घरमें होवे । अजपा
जप जपो मनसे ॥ ह० ॥ ४ ॥ कहत नुरीदास सुन भाई साधु । ग्यान
पाया दर्शनसे ॥ ह० ॥ ५ ॥

पद १०२ वें.

क्यूं बना तूं दीवाना दीवाना । हरीनामको जपले सीयाना सीयाना
॥ ध्रु० ॥ रामनामकी फेरी लगाकर । प्रेमरस हरदम पीना पीना
॥ क्यूं० ॥ १ ॥ किसका मेरा किसका तेरा । मशान तेरा ठिकाना ठि-
काना ॥ क्यूं० ॥ २ ॥ सद्गुरु नामकी धुनी रमाकर । घर घर आलख
जगाना जगाना ॥ क्यूं० ॥ ३ ॥ मनका देवल तनकी मसजीद । रमकर
आपी राम कहाना कहाना ॥ क्यूं० ॥ ४ ॥ सद्गुरुसेवासे फल कुच पावे ।
करले मनसे कितना मनाना मनाना ॥ क्यूं० ॥ ५ ॥ आत्मग्यानको
ग्यानी जाणे । क्या जाणे मुख दीवाना दीवाना ॥ क्यूं० ॥ ६ ॥ साधु
बनकर ग्यान न जाणा । फीर नही कामका साधु सीयाना सीयाना ॥ क्यूं० ॥ ७ ॥
नुरीदासके घटमें नुरी । नुरी रामका मंगल गाना गाना ॥ क्यूं० ॥ ८ ॥

पद—श्रीरंगनाथस्वामीकृत.

पद १०३ वें.

ब्रह्ममय वृत्ति ज्ञाली आतां काय उणें ॥ अहंकार दग्ध ज्ञाला स्वात्म-
मुख घेणें ॥ ध्रु० ॥ ज्ञानदीप लाउनि ज्योती तिमिरनाश केला । मज-
माजी पाहुनि नाथा निज लाभ ज्ञाला ॥ ब्र० ॥ १ ॥ जीव शीव ऐक्य
ज्ञालें जगत् ब्रह्म दीसे । पशु पक्षी नाना याती एकाकार भासे ॥ ब्रह्म० ॥ २ ॥
बोलुनियां मुनी गेले आतां काय बोद्ध । पूर्ण शेजेवरी आह्मी रंगी रंगुनी
डोद्ध ॥ ब्रह्म० ॥ ३ ॥

